

SWAMI OMKARANANDA
ESQUISSE AUTOBIOGRAPHIQUE

La Pureté est l'âme de ma Force. La Vérité est la source de ma Puissance. Dieu est ma Vie et hors de Lui je n'ai aucune existence. Sa Conscience est ma Lumière. Sa Beauté toute-créatrice et soutènement de toute chose, est l'élément de ma Joie. La prière est mon souffle et la méditation le pain de ma vie.

L'Humanité tout entière est ma Famille. Les Forces de la Nature sont mes Amis. La Divinité résidant en chacun de vous est l'objet de mon adoration. Il m'est très difficile, sinon impossible, de voir la différence entre les saints et les pécheurs ou de diviser artificiellement l'humanité en deux groupes d'individus, respectivement dénommés les bons et les mauvais. Sans distinction, je les considère tous uniquement comme étant sur terre les enfants de Dieu pleins de grâce, certains se trouvant plus proches et d'autres quelque peu éloignés de la Présence de Dieu toute purifiante et de qui procède tout pouvoir.

La Vie sur terre m'est toujours apparue comme une école dans laquelle certains se trouvent dans les classes supérieures, et d'autres dans les classes inférieures, mais où tous doivent être également aimés, également honorés, où l'aide d'une main secourable ne doit être refusée à aucun.

Le jour viendra où les élèves des classes inférieures accéderont à leur tour aux degrés supérieurs.

Je perçois la Beauté partout où la Bonté s'exprime, et partout où l'Amour enrichit, ennoblit et exalte la vie. Je vois les formes essentielles de la Beauté partout où la Vertu, revêtant la vie humaine de dignité, lui procure la maîtrise sur la nature instinctive et contribue à l'harmonie et à l'efficacité des rapports sociaux.

Je perçois la face de la Beauté partout où l'Intelligence humaine exerce ses talents, partout où elle s'emploie à découvrir les voies et moyens de vaincre l'ignorance, la pauvreté, la maladie, la nature, afin de contribuer efficacement au progrès de l'Âme de l'Humanité.

Je n'ai aucun désir, mais je formule seulement quelques vœux: je souhaite à tous les peuples du monde Santé, Paix, Bonheur, Prospérité et Progrès spirituel.

Je ne prêche à personne mais je dialogue avec moi-même. Je n'écris pas pour enseigner, mais pour relater et affirmer des faits. Je ne raisonne pas pour convaincre les autres, mais pour éliminer dans leur manière de penser et de vivre les éléments discordants caractéristiques de la nature normale d'une humanité en croissance, qui progresse davantage par tâtonnements que par raisonnement bien ordonné et par illumination.

Je travaille sans aucun objectif personnel, uniquement pour la Gloire de Dieu et le bien-être, le bonheur et l'illumination de l'humanité. J'oeuvre pour tous les enfants bénis de Dieu vivant sous le soleil, mû par une volonté qui n'est pas ma volonté propre, mais la Sienne, avec des ressources qui ne sont pas les miennes, mais appartiennent à la Conscience Divine toute-créatrice, qui est Sienne.

De même tout individu humain sert mieux l'humanité s'il a de bonnes pensées, s'il nourrit de nobles sentiments, ne haïssant rien ni personne, s'engageant personnellement dans des tâches utiles, souhaitant le bien-être universel, priant, méditant et communiant dans l'Amour, à l'Omniprésence vivante du Dieu infiniment parfait.

Rien en moi n'a jamais réagi à un témoignage quelconque d'estime rendu aux oeuvres qui sont issues de moi, car tous les éloges s'adressent à l'invisible et pourtant perceptible Maître de mes énergies, à Celui à qui elles appartiennent. Etant donné que le style de ma vie, ma manière d'être et toutes mes activités sont l'expression de mon adoration silencieuse de la vivante Divinité qui me parle, — adoration qui inclut tout, — je ne désire pas et ne désirerai jamais me faire connaître des hommes, même pas de ceux qui vivent dans mon entourage immédiat.

Je n'ai besoin de rien, car la Divinité toute prodigieuse, omnisciente et qui réagit au moindre appel, est

à la fois la Banque de mon intarissable Fortune, l'Armée de défense m'assurant une infaillible protection, et mes Usines qui, tout en défilant le temps, produisent en abondance Vie, Lumière et Amour.

Les plaisirs de la vie, de la société, de la civilisation, n'ont pour moi ni attrait ni valeur, car je vis dans les extases continuelles de la Conscience du Divin qui s'exprime elle-même et se manifeste en action dynamique.

Je recommande néanmoins les plaisirs de la vie, de la société et de la civilisation à ceux qui n'ont pas encore découvert les joies dans lesquelles je vis, mais je me sens également porté à attirer l'attention de certains sur le fait que leurs plaisirs ne seront assurés et durables que s'ils sont basés sur la conscience de la Présence de Dieu.

Je demeure dans les délices d'un esprit qui a consommé son union avec la Sagesse de Dieu. Je vis dans les joies d'un coeur qui a sa demeure dans le tout-absorbant Amour pour le suprême Bien-Aimé.

J'éprouve également les joies des émotions esthétiques, de la sensibilité artistique, des perceptions philosophiques et des intuitions spirituelles.

L'idée d'être un maître qui enseigne ou qui dirige, est étrangère à ma nature. Je me considère comme étant un serviteur tout disposé à aider une humanité qui cherche la paix, la force et la joie résultant de la maîtrise de soi et d'une pureté morale grandissante, de ceux qui recherchent la connaissance et l'illumination que procurent la culture et le développement intellectuel. Je me considère comme le serviteur de ceux qui recherchent la perfection et les pouvoirs divins dispensateurs de bénédictions qui découlent de l'évolution et de l'expérience spirituelles.

SWAMI OMKARANANDA

LA VITA DI
SWAMI OMKARANANDA
NELLE SUE PROPRIE PAROLE

La purezza è l'anima della mia forza. La verità è la fonte del mio potere.

Dio è la mia vita e al di fuori di Lui non ho esistenza. La Sua coscienza è la mia luce. La Sua bellezza, che tutto mantiene e tutto crea, forma la mia gioia.

La preghiera è il mio alito e la meditazione è il pane della mia vita.

Tutta l'umanità è la mia famiglia. Le forze della natura mi sono amiche.

La Divinità in voi tutti è l'oggetto della mia adorazione.

È molto difficile, quasi impossibile per me, distinguere tra santi e peccatori o dividere artificialmente l'umanità in due gruppi: i buoni e i cattivi. Per me esistono solo amabili figli di Dio in terra, alcuni vicini ed altri più lontani dalla Sua presenza, che tutto purifica e che rende possibile ogni cosa.

La vita terrena mi è sempre apparsa come una scuola in cui alcuni si trovano a un livello superiore, mentre altri stanno in classi inferiori, ma nella quale tutti sono degni di essere amati e stimati nella stessa misura e dove a nessuno si deve negare la mano che aiuta. Anche gli allievi delle classi inferiori si troveranno un giorno al grado superiore.

Dovunque si esprime la bontà, dovunque l'amore arricchisce, nobilita ed innalza la vita, vedo la vera e grande bellezza.

Ovunque la virtù conferisce dignità alla vita dell'uomo, ovunque raggiunge padronanza sugli istinti naturali, ovunque contribuisce all'armonia e all'efficienza delle relazioni sociali, scopro l'intrinseca forma della bellezza.

Dove l'intelligenza umana è attiva, scoprendo abilmente mezzi e vie per vincere l'ignoranza, la povertà, il dolore, la malattia e la natura, facendo così progredire l'evoluzione interiore dell'umanità, vedo l'aspetto della vera bellezza.

Non ho desideri, eccettuati alcuni pochi, e questi concernono la salute, la pace, la felicità, il benessere e lo sviluppo spirituale di tutti gli uomini in tutti i paesi.

Non predico a nessuno, ma parlo a me stesso. Non scrivo per insegnare, ma per constatare dei fatti.

Argomento, non per convincere gli altri, ma per eliminare dal loro modo di pensare e di vivere gli elementi disarmonici, che sono tratti caratteristici di un'umanità in sviluppo, la quale fa più progressi grazie al metodo del tentativo e dell'errore che grazie alla ragione ordinata e all'illuminazione.

Non agisco con scopi personali, ma in onore di Dio e per il benessere, la felicità e il risveglio spirituale dell'umanità.

Lavoro per i benedetti figli di Dio sotto il sole, essendo mosso da una volontà che non è la mia, ma la Sua, e venendo nutrito da fonti di forza che non appartengono a me, ma alla Sua divina coscienza, creatrice di tutto.

L'individuo umano serve l'umanità nel modo migliore quando ha buoni pensieri, quando coltiva nobili sentimenti, quando non odia nessuno e nulla, fa dei lavori utili, augura benessere universale, quando prega, medita e si unisce in amore spirituale colla viva onnipresenza del Dio assolutamente perfetto.

Niente in me reagì mai al riconoscimento fatto alle opere che da me derivano, perchè tutto questo onore appartiene all'invisibile, ma percepibile proprietario e governatore delle mie forze.

Poichè tutto il mio lavoro, la storia e lo stile della mia vita sono una silenziosa, multiforme e totale adorazione della Divinità, che vive, si muove e si esprime — non ho mai desiderato, nè desidererò mai di essere conosciuto, neppure dalla persona più vicina che vive accanto a me.

Non ho bisogno di niente poichè la meravigliosa e onnisciente Divinità, che risponde a tutto, è la banca

della mia inesauribile ricchezza, è il mio esercito di difesa, la cui protezione è infallibile, ed è la mia fabbrica indipendente dal tempo e illimitata nella sua produzione di vita, d'amore e di luce.

I piaceri della vita, della società e della civilizzazione non hanno nessuna forza d'attrazione e nessun valore per me, perchè vivo nelle perpetue estasi della divina coscienza, dinamicamente attiva nella sua auto-manifestazione.

Ma raccomando di cuore questi piaceri a coloro che non hanno ancora potuto trovare le gioie in cui vivo; tuttavia sento anche la necessità di attirare l'attenzione di alcuni di essi sul fatto che la consapevolezza di sfondo della presenza di Dio ingrandisce ogni piacere e lo rende duraturo.

Vivo nella beatitudine di una mente unita alla sapienza di Dio, e nella delizia di un cuore, fissato nell'assorbente amore per il supremo Amato.

Provo anche le gioie che derivano dalla sensibilità estetica e dall'apprezzamento artistico, dalle percezioni filosofiche e dalle intuizioni spirituali.

L'idea di essere una guida mi è completamente estranea.

Mi riconosco essere un servitore volenteroso dell'umanità, che aspira alla pace, alla forza e alla felicità, frutto dell'autocontrollo e della crescente purezza morale, che tende alla sapienza e all'illuminazione, provenienti dalla cultura e dallo sviluppo intellettuale, e che mira alla perfezione e ai santificanti poteri divini, risultato dell'evoluzione e dell'esperienza interiori.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDA
SU VIDA EN SUS
PROPIAS PALABRAS

La pureza es el alma de mi fuerza. La verdad es la fuente de mi poder. Dios es mi vida, y fuera de El no tengo existencia. Su conciencia es mi luz. Su belleza que mantiene todo y crea todo, constituye mi alegría. La oración es mi aliento y la meditación el pan de mi vida.

La humanidad entera es mi familia. Las fuerzas de la naturaleza son mis amigos. La Divinidad en todos Uds. es el objeto de mi adoración. Es muy difícil, casi imposible para mí, distinguir entre santos y pecadores o dividir artificialmente la humanidad en dos grupos: los buenos y los malos. Para mí existen sólo amables hijos de Dios en la tierra, algunos más cerca y otros algo más lejos de Su presencia que purifica todo y hace posible cualquier cosa.

La vida en la tierra me pareció siempre como una escuela en la cual algunos ocupan un nivel superior, mientras que otros se encuentran en grados inferiores, pero en la cual

todos son dignos de ser igualmente amados e igualmente estimados, y donde a nadie debe negarse la mano auxiliadora. Algun día, a su turno, los alumnos de los grados inferiores llegarán a los superiores.

Percibo verdadera y gran belleza dondequiera que la bondad se manifieste y dondequiera que el amor enriquezca, ennoblezca y enaltezca la vida. Encuentro la forma intrínseca de la belleza dondequiera que la virtud confiera dignidad a la vida humana, conceda el dominio sobre la naturaleza instintiva y contribuya a la armonía y eficiencia en las relaciones sociales.

Percibo el aspecto de la preciada belleza dondequiera que la inteligencia humana esté activa usando talentos y descubriendo métodos y vías para vencer la ignorancia, la pobreza, el dolor, la enfermedad, la naturaleza, para así contribuir al progreso interior de la humanidad.

No tengo deseos, sólo unos pocos votos, y éstos son de salud, paz, felicidad, prosperidad y progreso espiritual para todos los pueblos de todos los países.

No predico a nadie pero hablo conmigo mismo. No escribo para enseñar, sino para exponer hechos. No razono para convencer a otros, sino para eliminar de su modo de pensar y vivir los elementos discordantes, característicos de la naturaleza normal de una humanidad en desarrollo que hace más progresos a base de ensayos que gracias al razonamiento ordenado y a la iluminación.

No actuo para alcanzar alguna meta personal, sino para la gloria de Dios y el bienestar, la felicidad y la iluminación de la humanidad. Trabajo para los hijos benditos de Dios que viven bajo el sol, movido por una voluntad que no es mía, sino de El, y con recursos que no me pertenecen, sino a Su conciencia divina omn creadora.

Al igual, todo ser humano sirve mejor a la humanidad abrigando buenos pensamientos; cultivando nobles sentimientos, no odiando a nadie ni a nada, ocupándose de labores útiles, deseando el bienestar universal, rezando, meditando y uniéndose en amor espiritual con la viva omni-

presencia del Dios infinitamente perfecto.

Nada en mí jamás respondió a testimonio alguno de apreciación conferido a las obras que derivan de mí, porque todo este honor pertenece al invisible, pero discernible propietario y gobernador de mis energías.

Comoquiera que todo mi trabajo, el modo y estilo de mi vida, representan mi silenciosa y total adoración de la Divinidad que vive, se mueve y habla, — nunca he deseado, ni desearé, ser conocido por persona alguna, ni siquiera por la más cercana que vive a mi lado.

No necesito nada ya que la maravillosa, omnisciente Divinidad que responde a todo, es el banco de mi fortuna inagotable, mi ejército de defensa cuya protección es infalible, y mi fábrica independiente del tiempo e ilimitada en su producción de vida, amor y luz.

Los placeres de la vida, de la sociedad, de la civilización, no tienen atracción alguna ni valor alguno para mí;

porque vivo en el perpetuo éxtasis de la conciencia divina, que se sostiene por sus propios recursos y se manifiesta en acción dinámica.

No obstante, recomiendo cordialmente los placeres de la vida, de la sociedad, de la civilización, a aquellos que todavía no han descubierto los placeres en los cuales yo vivo; pero, también siento la necesidad de atraer la atención de algunos de éstos sobre el hecho que sus placeres estarán afianzados y perdurarán sólo si están basados en la conciencia de la presencia de Dios. Vivo en las delicias de una mente unida a la sabiduría de Dios, y en las alegrías de un corazón fijado en el resorbente amor al supremo Amado. Pruebo también los placeres que derivan de la sensibilidad estética, de la apreciación artística, de las percepciones filosóficas y de las intuiciones espirituales.

La idea de ser un guía, es completamente ajena a mi naturaleza. Me considero como un servidor dispuesto a ayudar a una humanidad que busca la paz, la fuerza y la alegría, usufructo del autocontrol y

de la creciente pureza moral, que anhela el conocimiento y la iluminación provenientes de la cultura, del desarrollo intelectual, de la perfección y los poderes divinos resultantes de la evolución y de la experiencia espiritual.

SWAMI OMKARANANDA

A VIDA DE SWAMI OMKARANANDA
ATRAVÉS DE
SUAS PROPRIAS PALAVRAS

A pureza é a alma da minha Fôrça. A verdade é a fonte do meu Poder.

Deus é a minha vida e sem Ele nada sou. Sua consciência é a minha Luz. Sua beleza, que tudo cria e mantém, é a minha felicidade.

A prece é o ar que respiro e a meditação o pão de minha vida.

Tôda a humanidade é a minha família. As fôrças da natureza são os meus amigos. A Divindade, que vejo em cada um de vós, é objeto da minha adoração.

É difícil, senão impossível para mim, fazer diferenças ou distinções entre santos e pecadores, ou dividir artificialmente a humanidade em dois grupos: em bons e maus. Para mim existem somente abençoados filhos de Deus sôbre a terra, uns mais próximos, outros mais afastados de Sua presença que tudo purifica e da qual provém tôda a fôrça.

A vida humana sôbre a terra sempre me pareceu como uma escola, na qual alguns estão nas classes mais adiantadas, outros nas mais atrasadas; porém todos são dignos do mesmo amor e do mesmo respeito. Dia virá em que os mais atrasados terão acesso às classes superiores.

Eu vejo uma grande e real Beleza onde quer que a bondade se exprima, e onde o Amor enriquece, enobrece e exalta a vida.

Eu percebo a forma essencial da Beleza onde quer que a Virtude invista a vida do homem de dignidade, lhe proporcione o domínio da natureza instintiva e contribua à harmonia e eficiência das relações sociais.

Eu encontro a face da verdadeira Beleza onde quer que a inteligência humana exerça suas faculdades, onde quer que ela se aplique na descoberta dos caminhos e meios para vencer a ignorância, a pobreza, a doença, a Natureza, contribuindo assim eficazmente para o progresso espiritual da Humanidade.

Eu nada desejo a não ser a Saúde, a Paz, a Felicidade, a Prosperidade e o Progresso espiritual, para todos os homens, de todos os países.

Não faço obra de pregador, mas falo a mim mesmo.

Não escrevo para ensinar, mas para constatar fatos.

Não raciocino para convencer os outros, mas para eliminar da sua maneira de pensar e de viver os elementos discordantes que são característica normal de uma sociedade em desenvolvimento, e que progride, mais por ensaios e erros, que pela razão e iluminação.

Não trabalho tendo em vista objetivos pessoais, mas unicamente para a glória de Deus, o bem-estar, a felicidade e iluminação da humanidade.

Trabalho para os abençoados filhos de Deus que vivem sob o sol, movido por uma Vontade que não é a minha, mas a Sua, com recursos que não me são próprios mas pertencem à Divina Consciência, criadora de tudo.

O ser humano serve melhor a humanidade quando tem bons pensamentos, nutre bons sentimentos, não odeia a nada nem a ninguém, participa pessoalmente de trabalhos úteis, deseja o bem-estar universal, faz preces, medita e participa da viva presença de Deus infinitamente perfeito.

Nunca reagi às apreciações suscitadas pelas minhas obras, porque todos os elogios pertencem ao invisível e no entanto perceptível Senhor das minhas energias.

Como todo o meu trabalho, a minha vida e maneira de ser são a expressão da silenciosa adoração — que tudo abrange — que nutro pela Divindade com a qual vivo, me movo e comunico, nunca desejei, nem nunca desejarei ser conhecido, nem mesmo pelas pessoas que vivem mais próximas de mim.

Não preciso de nada, pois Aquêlé que a tudo responde, que é suma beleza e suma sabedoria, é o banco

da minha inexaurível fortuna, meu exército de defesa e infalível proteção, a minha fábrica – sempre ativa e produtiva – de Vida, Amor e Luz.

Os prazeres da vida, da sociedade, da civilização, não tem nem atração nem valor para mim, pois eu vivo no permanente êxtase de uma Consciência, na sua ação dinâmica e autônoma expressão.

Ma eu recomendo os prazeres da vida, da sociedade, da civilização àquêles que ainda não encontraram a felicidade na qual eu vivo.

Gostaria também de chamar a atenção de alguns para o fato que seus prazeres serão certos e duráveis apenas se baseados na consciência da presença de Deus.

Eu vivo na beatitude de um espírito que se uniu à sabedoria de Deus, e na alegria de um coração que é habitado e inteiramente absorvido pelo amor do Bem-Amado.

A sensibilidade estética, a apreciação de uma obra de arte, as percepções filosóficas, as intuições espirituais, são também fontes de prazer para mim.

A idéia de ser un Guia é inteiramente estranha à minha natureza. Eu me considero um servidor voluntário de uma humanidade que procura a paz, a força e a felicidade provenientes do domínio de sí mesmo, de uma pureza moral crescente, o conhecimento e a iluminação trazidos pela cultura e o desenvolvimento intelectual, a perfeição e os santificadores poderes divinos produtos da evolução e da experiência espiritual.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDA
LA SEVA VIDA AMB LES
SEVES PROPIES PARAULES

La puresa és l'ànima de la meva força. La veritat és la font del meu poder.

Déu és la meva vida, i no puc existir fora d'Ell.

La seva Consciència és la meva llum. La seva bellesa que ho manté tot i ho crea tot, constitueix la meva alegria.

La oració és el meu alè, i la meditació el pa de la meva vida.

La humanitat sencera és la meva família. Les forces de la naturalesa són els meus amics.

La divinitat que està en tots vosaltres és el objecte de la meva adoració. És molt difícil, quasi impossible per a mi, distingir entre sants i pecadors, o dividir artificialment la humanitat en dos grups: els bons i els dolents. Sense distinció els considero únicament com amables fills de Déu, alguns més

propers, d'altres més allunyats de la Presència de Déu, purificadora, i de la que prové tot el poder.

La vida sobre la terra m'ha semblat sempre com una escola, en la que alguns es troben en un nivell superior i d'altres en un nivell inferior, però en la qual tots tenen que ésser igualment estimats, igualment apreciats, i a on l'ajuda d'una mà auxiliadora no ha d'ésser negada a ningú.

Arribarà el dia en que els alumnes de les classes inferiors pujaran, al seu torn, als graus superiors.

Copso la bellesa per tot arreu on es manifesta la bonesa, i per tot arreu on l'Amor enriqueix, ennobleix i exalta la vida. Veig les formes essencials de la Bellesa per tot arreu on la virtut, revestint la vida humana de dignitat, li procura el domini de la naturalesa instintiva i contribueix a l'harmonia i a l'eficiència de les relacions socials.

Veig la cara de la Bellesa per tot arreu on ella es dedica a des-

cobrir els camins i els mètodes de vèncer l'ignorància, la pobresa, la malaltia, la naturalesa, per a contribuir al progrés de l'Anima de la Humanitat.

No tinc desitjos, però formulo alguns vots; desitjo per a tots els països del món Salut, Pau, Felicitat, Prosperitat i Progrés espiritual.

No predico a ningú, parlo amb mi mateix. No escric per a ensenyar, sinó per a explicar i afirmar uns fets. No raono per convèncer als altres, sinó per a eliminar de la seva manera de pensar i viure els elements discordants característics de la naturalesa normal d'una humanitat en ple desenvolupament, que fa més progressos a base d'assaigs que gràcies a un raonament ordenat i a la il·luminació.

Treballó sense cap finalitat personal, ho faig solament per la Gloria de Déu, i el benestar, la felicitat i la il·luminació de la humanitat. Actuo per als fills beneïts de Déu que viuen sota la

capa del sol, mogut per una voluntat que no és la meua, sinó la d'Ell, amb uns recursos que no són meus, sinó que pertanyen a la seva consciència Divina Omnicreadora.

De la mateixa manera qualsevol individu humà serveix millor la humanitat si té bons pensaments, si alimenta sentiments nobles, no odiant res ni a ningú, ocupant-se en treballs útils, desitjant el benestar universal, resant, meditant i unint-se amb amor espiritual amb la viva omnipresència de Déu infinitament perfecte.

Res en mi ha respòst mai a cap testimoni d'apreciació a les meves obres, perquè tots els elogis pertanyen a l'invisible però discernible propietari i governador de les meves energies.

Així tot el meu treball, el mode, l'estil de la meua vida són l'expressió de la meua adoració silenciosa a la Divinitat vivent que em parla, — adoració que ho inclou tot — no desitjo fer-me conèixer pels homes, ni tan sols pels que viuen aprop meu.

No necessito res, ja que la maravellosa Divinitat, omniscient, que respón a la més petita crida, és la Banca de la meva inagotable fortuna, l'exèrcit de defensa que m'assegura una infal·lible protecció i la fabrica que, desafiant el temps, produeix abundantment Vida, Amor i LLum.

Els plaers de la vida, de la societat i de la civilització no m'ofereixen cap atractiu ni valor, perquè visc en l'èxtasi permanent de la Consciència Divina, que és auto-suficient i es manifesta en acció dinàmica.

No obstant recomano els plaers de la vida, de la societat, i de la civilització a aquells que encara no han descobert els plaers en els quals visc, però també sento la necessitat d'atreure l'atenció d'alguns d'aquests sobre el fet de que els seus plaers solament seran fermes i perduraran si es basen en la Consciència de la presència de Déu.

Visc amb les delícies d'un esperit que ha consumat la seva unió amb la saviesa de Déu. Visc amb

les alegries d'un cor ple d'Amor per el Suprem estimat.

Experimento també els plaers que deriven de la sensibilitat estètica, de la sensibilitat artística, de les percepcions filosòfiques i de les intuïcions espirituals.

La idea de ser un mestre que ensenya, o que dirigeix, m'és extranya. Em considero un servidor disposat a ajudar a una humanitat que busca la pau, la força, i l'alegria, resultats de l'autocontrol i d'una creixent puresa moral dels qui anhelen el coneixement i l'il·luminació que proporcionen la cultura i el desenvolupament intel·lectual. Em considero el servidor dels qui anhelen la perfecció i els poders divins, resultants de l'evolució i de l'experiència espiritual.

SWAMI OMKARANANDA

VIAȚA LUI SWAMI OMKARANANDA
ÎN CUVINTELE SALE PROPRII

Puritatea este sufletul tăriei mele. Adevărul este izvorul puterii mele.

Dumnezeu este viața mea și fără El sînt nimic. Conștiința Lui este lumina mea. Frumusețea Lui atot-susținătoare și atotcreatorie este bucuria mea.

Rugăciunea este respirația mea și meditația este pâinea vieții mele.

Întreaga omenire este familia mea. Forțele naturii sînt prietenii mei.

Dumnezeitatea în voi este obiectul adorației mele.

Este pentru mine foarte greu, aproape imposibil de a face o deosebire între sfinți și păcătoși, sau să împart omenirea artificial în două grupe — în buni și răi. Pentru mine există pe pămînt numai copii dragi a lui Dumnezeu; unii mai aproape, alții mai îndepărtați de prezența Lui, atotpurificatoare și revărsătoare de tărie.

Viața mi se prezintă ca o școală, în care unii sînt în clase superioare și alții în inferioare, toți însă sînt la fel iubiți și stimați și nimănui nu este oprită mîna ajutătoare.

Și elevii din clasele inferioare vor fi într-o zi pe treapta superioară.

Oriunde se manifestă bunătate, oriunde îmbogățește iubirea viața, o înnobilează și o ridică mai sus, zăresc frumusețe adevărată și mare.

Unde virtutea înconjoară omul cu demnitate,

unde dobîndește puterea peste natura impulsivă,

unde acordă armonie și destoinicie în raporturile sociale,

sînt forma firească a frumuseții.

Unde inteligența omenească este eficace și descoperă mijloace și căi, pentru a învinge ignoranța, sărăcia, suferinți și boala și să încurajeze progresul sufletesc al omenirii, apare fața frumuseții veritabile.

Nu am dorinți în afară de câteva puține și aceste se referă la sănătate, la pace, la fericire, la bunul mers și la dezvoltarea spirituală a tuturor oamenilor în toate țările.

Eu nu predic nimănui, ci vorbesc mie însu-mi. Nu scriu pentru a instrui, ci pentru a constata realități.

Eu nu încerc să conving pe nimeni cu argumente de rațiune, ci vreau să exclud elementele nearmonioase în gândire și în viață, cari sînt semnele caracteristice ale omenirii în evoluție și care face mai de grabă progrese prin încercări și greșeli, decît prin rațiune aplicată și prin iluminare.

Eu nu sînt activ pentru scopuri personale, ci în cinstea lui Dumnezeu și pentru binele, pentru fericirea și iluminarea omenirii.

Eu lucrez pentru copii binecuvîntați de sub soare ai lui Dumnezeu, condus de o voință care nu este a mea, ci a Lui și alimentat din izvoare de tărie, cari nu-mi aparțin mie ci atotcreatoarei, conștiințe divine.

Și slujim omenirea cel mai bine cînd avem gînduri bune, nu trim sentimente nobile, nu urîm pe nimeni și nimic, prestăm muncă folositoare, dorim bună stare universală, atunci cînd ne rugăm, medităm și ne unim în iubirea spirituală a prezenței vii atotperfectului Dumnezeu.

Nimic n'a reacționat vreodată în mine la recunoașterea, care a fost adusă lucrărilor proprii, căci toate aceste laude aparțin posesorului și stăpînului puterilor mele.

Toată lucrarea mea, drumul vieții mele și felul meu de viață sînt tăcută adorare, atotcuprinzătoare a divinității vii, făuritoare, mie împărțășitoare.

Niciodată nu mi-am dorit și nicio dată nu voi dori să fiu cunoscut, nici chiar de cel mai apropiat om cu care trăesc.

Nu-mi trebuie nimic, căci atot-răspunzătoarea, atotminunata, atot-știutoarea divinitate este banca

bogăției mele nesecate, armata mea de apărare, care î-mi dă ocrotire fără greș și atelierul vieții, iubirii și al luminei, supraviețuitor timpului, veșnic productiv.

Plăcerile vieții, ale societății și civilizației, nu au putere de atracție și nici o valoare pentru mine, căci trăesc în permanent și dela sine susținător extaz a unei conștiințe, a cărei expresie proprie este activitate dinamică.

Dar recomand cu drag plăcerile vieții sau a societății acelora, cari încă nu au putut găsi bucuriile în care trăesc eu.

Pe alții î-i familiarizez cu faptul, că perceptibilitatea prezenței lui Dumnezeu, care umple fondul, face orice bucurie mare și nepieritoare.

Eu trăesc în fericirea unui sentiment, care este unit cu înțelepciunea lui Dumnezeu și în deliciul unei inimi care este ascunsă în iubirea atotabsorbitoare pentru cel mai presus iubit.

Bucurii mi se dăruiesc prin simțire estetică, prin valori artistice, prin recunoașteri filozofice și inspirații spirituale.

Imaginația de a fi un conducător, î-mi este cu totul străină.

Eu mă recunosc slujitor docil al omenirii care tinde spre pace, tărie și bucurie, cari formeaza baza autocontrolului, căreia î-i este dor de știință și iluminare, ce se câștigă prin cultură interioară și dezvoltare intelectuală, și care simte o dorință fierbinte după atotbinecuvântătoare puteri divine, cari izvoresc din dezvoltarea spirituală și din experiență.

SWAMI OMKARANANDA

Η ΖΩΗ ΤΟΥ
 SOYAMI OMKAPANANTA
 ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ
 ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ἀγνότητα εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς δυνάμεώς μου. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ἰσχύος μου. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Ζωὴ μου καὶ δέν ἔχω ἄλλη ὑπαρξη ἐκτός Ἐκείνου. Ἡ Συνειδητοποίηση τῆς ὑπάρξεώς Του μέσα στὴν ψυχὴ μου εἶναι τὸ Φῶς μου. Ἡ Ὁμορφιά Του πού ζωογονεῖ καὶ δημιουργεῖ τὰ πάντα εἶναι ἡ Χαρὰ μου. Ἡ Προσευχὴ εἶναι ἡ Ἀναπνοή μου καὶ ὁ στοχασμὸς ἔχει γίνεῖ ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς μου.

Ὅλη ἡ Ἀνθρωπότης εἶναι ἡ οἰκογένειά μου. Οἱ Δυνάμεις τῆς Φύσεως εἶναι οἱ Φίλοι μου. Τὸ Θεῖο Στοιχεῖο μέσα στὸν καθέναν ἀπὸ σᾶς εἶναι τὸ ἀντικείμενο τῆς λατρείας μου. Εἶναι πολὺ δύσκολο, σχεδὸν ἀδύνατο, γιὰ μένα νὰ βρῶ τὴν διαφορὰ ἢ νὰ κάνω μία διάκριση μεταξὺ ἁγίων καὶ ἁμαρτωλῶν, ἢ νὰ χωρίσω τεχνητὰ τὴν ἀνθρωπότητα σέ δύο ὁμά-

δες πού θὰ ὀνομάζωνται οἱ καλοὶ καὶ οἱ κακοί· ἐγὼ βρίσκω ὅτι πάνω στὴ γῆ ὑπάρχουν μόνο τέκνα τοῦ Θεοῦ εὐλογημένα ἀπὸ τὴν χάρη Του, ἄλλα πιὸ κοντὰ καὶ ἄλλα κάπως μακρύτερα ἀπὸ τὴν Παρουσία Του πού τὰ πάντα ἐξαγνίζει, τὰ πάντα δυναμώνει.

Πάντοτε ἔβλεπα τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ πάνω στὴν γῆ σάν ἓνα σχολεῖο μέσα στὸ ὁποῖο ἄλλοι βρίσκονται σέ μεγαλύτερες καὶ ἄλλοι σέ μικρότερες τάξεις, ἀλλὰ στὸ ὁποῖο ὅλοι πρέπει νὰ ἀγαπῶνται ἐξ' ἑαυτοῦ, νὰ τιμῶνται ἐξ' ἑαυτοῦ, καὶ κανενὸς τὸ αἴτημα γιὰ βοήθεια νὰ μὴ συναντᾷ ἄρνηση. Οἱ ἄνθρωποι πού σήμερα βρίσκονται στὶς μικρότερες τάξεις θ' ἀνέβουν μία μέρα στὶς μεγαλύτερες.

Αἰσθάνομαι πραγματικὴ καὶ μεγάλη Ὁμορφιά ὁποῦδήποτε ἡ Καλωσύνη ἐκφράζει τὸν ἑαυτό της καὶ ὁποῦδήποτε ἡ Ἀγάπη πλουτίζει τὴν ζωὴ κάνοντας τὴν ἀνώτερη καὶ εὐγενέστερη. Τὴν οὐσιαστικὴ μὀρφὴ τῆς Ὁμορφιάς

τήν βρίσκω ὅπουδήποτε ἡ Ἄρετή προσδίδει στήν ἀνθρώπινη ζωὴ ἀξιοπρέπεια, τῆς χαρίζει τήν κυριαρχία πάνω στά ἔνστικτα τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καί ὁδηγεῖ σέ ἀρμονικές καί ἐποικοδομητικές σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μέσα στήν κοινωνία.

Βρίσκω τήν πολύτιμη Ὁμορφιά ὅπουδήποτε ἡ ἀνθρώπινη Εὐφυΐα χρησιμοποιεῖ ἐποικοδομητικά τίς διάφορες ἰκανότητες γιά νά ἀνακαλύψῃ τρόπους νά νικήσῃ τήν ἄγνοια, τήν φτώχεια, τόν πόνο, τήν ἀρρώστεια, τή φύση· τόν βαθμό κατά τόν ὅποιο τά κατορθώνει ὅλα τοῦτα τόν θεωρῶ μέτρο προόδου τῆς ψυχῆς τῆς Ἀνθρωπότητας.

Δέν ἔχω μεγάλους πόθους, μόνο μερικές ἐπιθυμίες, καί αὐτές εἶναι νά ὑπάρχῃ Ἄγεια, Εἰρήνη, Εὐτυχία, Εὐημερία καί πνευματική Πρόοδος γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σέ ὅλες τίς χῶρες.

Δέν κάνω κήρυγμα σέ κανένα· μιλῶ στόν ἑαυτό μου. Δέν γράφω γιά νά

διδάξω ἀλλά γιά νά ἐκφράσω γεγονότα. Κάνω λογική συζήτηση ὄχι γιά νά πείσω τοὺς ἄλλους, ἀλλά γιά νά ἐξαφανίσω τά στοιχεῖα τῆς διαφωνίας μέσα ἀπό τήν σκέψη μας καί τήν ζωὴ μας, στοιχεῖα πού χαρακτηρίζουν τήν φύση μιᾶς ἀνθρωπότητας πού μεγαλώνει καί προοδεύει περισσότερο μέ τήν μέθοδο τῆς δοκιμῆς καί τοῦ σφάλματος παρά μέ τό λογικό συλλογισμό καί τήν διαφώτιση.

Δέν ἐργάζομαι γιά κανένα προσωπικό ἀντικειμενικό σκοπό, ἀλλά γιά τή Δόξα τοῦ Θεοῦ καί γιά τό καλό, τήν εὐτυχία καί τήν φώτιση τῆς ἀνθρωπότητας. Κοπιᾶζω γιά τά εὐλογημένα τέκνα τοῦ Θεοῦ κάτω ἀπό τόν ἥλιο, κινούμενος ἀπό μία θέληση πού δέν εἶναι ἡ δική μου ἀλλά ἡ δική Του, καί μέ δυνάμεις πού δέν ἀνήκουν σέ μένα ἀλλά στήν παντοδύναμη θεία Συνειδητοποίησή Του μέσα μου, πού καί αὐτή εἶναι δική Του.

Τό ἀνθρώπινο ὄν ἐξυπηρετεῖ τήν ἀνθρωπότη-

τα καλύτερα ὅταν σκέπτεται τό καλό, καλλιιεργεῖ ἀνώτερα αἰσθήματα, δέν μισεῖ τίποτα καί κανέναν, ἀπασχολεῖ τόν ἑαυτό του σέ χρήσιμα ἔργα, ἐπιθυμεῖ τό καλό γιά ὅλους, προσεύχεται, στοχάζεται καί, μέ θεία Ἀγάπη, ἐπικοινωνεῖ μέ τήν ζωντανή πανταχοῦ παρουσία τοῦ σέ ὅλα τέλειου θεοῦ.

Τίποτε μέσα μου δέν ἀνταποκρίθηκε ποτέ σέ οἰαδήποτε μορφή ἐκτιμήσεως ἢ θαυμασμοῦ γιά κάποιο ἔργο πού προῆλθε ἀπό μένα τόν ἴδιο· διότι κάθε ἐκτίμηση τέτοιας μορφῆς ἀνήκει στόν ἀόρατο καί ὁμως εὐδιάκριτο κύριο καί ὁδηγό τῶν πράξεών μου.

Ἐφ' ὅσον ὅλο μου τό ἔργο, ὁ τρόπος καί τό εἶδος τῆς ζωῆς μου εἶναι ἡ σιωπηλή καί ὀλοκληρωμένη λατρεία τοῦ Θείου Στοιχείου πού ζεῖ, κινεῖται καί μιλά, οὐδέποτε ἐπεθύμησα καί οὐδέποτε θά ἐπιθυμήσω νά γίνω γνωστός, ἔστω καί στό πλησιέστερο πρόσωπο πού ζεῖ μαζί μου.

Δέν μοῦ χρειάζεται τίποτε· διότι τό Στοιχεῖο τοῦ Θείου πού ἀποκρίνεται στό κάθε τι, πού εἶναι θαυμαστό σέ ὅλα Του, πού γνωρίζει τά πάντα, εἶναι ἡ Τράπεζα τοῦ ἀνεξάντλητου Πλούτου μου, ἡ ἀμυντική μου στρατιά ἀστείρευτης Προστασίας καί τά Ἐργοστάσιά μου πού ἀφηφώνοντας τόν χρόνο παράγουν ἀδιάκοπα Ζωή, Ἀγάπη καί Φῶς.

Οἱ ἀπολαύσεις πού προσφέρει ἡ σημερινή ζωή, ἡ κοινωνία, ὁ πολιτισμός, καμμιᾶ γοητεία, καμμιᾶ ἀξία δέν ἔχουν γιά μένα, διότι ἐγώ ζῶ σέ μιᾶ αὐτοδύναμη ἔκσταση τῆς Συνειδητοποιήσεως τοῦ Θείου σέ ὅλη τή δυναμική δράση καί αὐτοέκφρασή της.

Ἐν τούτοις, συνιστῶ ὀλόψυχα τίς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνίας, τοῦ πολιτισμοῦ, σ' ἐκείνους πού δέν ἔχουν ἀκόμα βρῆ τίς ἀπολαύσεις τῆς δικῆς μου ζωῆς· ἀκόμη δέ, αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά ἐπιστήσω τήν προσοχή μερικῶν ἀπ' αὐτούς

στό γεγονός ὅτι οἱ ἀπο-
λαύσεις τους αὐτές γί-
νονται πιά σίγουρες καί
ἀποκτοῦν μιᾶ διάρκεια,
ὅταν οἱ ἴδιοι μέσα τους
βαθειά ἔχουν συνείδηση
τῆς Παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Κατοικῶ μέσα στους ἐν-
θουσιασμούς ἐνός Νοῦ
νυμφευμένου μέ τήν σοφία
τοῦ Θεοῦ καί μέσα στίς
χαρές μιᾶς Καρδιᾶς ἀφο-
σιωμένης στήν τά πάντα
διαποτίζουσα Ἀγάπη γιά
τόν ὑπέρτατο Ἀγαπημένο.
Εὐχαρίστηση βρίσκω ὅμως
καί στήν αἰσθητική εὐ-
αισθησία, τήν ἐκτίμηση
ἐνός καλλιτεχνήματος, τήν
φιλοσοφική ἀντίληψη, τήν
πνευματική διαίσθηση.

Ἡ ἰδέα τῆς Ἡγεσίας εἶ-
ναι ὀλότελα ξένη πρὸς
τήν φύση μου. Γνωρίζω
τόν ἑαυτό μου σάν ἓνα
πρόθυμο ὑπηρετή μιᾶς
Ἀνθρωπότητος πού ἀναζη-
τᾷ τήν εἰρήνη, τήν δύνα-
μη καί τήν χαρά πού προ-
έρχονται ἀπό τήν αὐτοκυ-
ριαρχία καί τήν ἀξανο-
μένη ἠθική ἀγνόητα, τήν
γνώση καί τήν φώτιση πού
ὁ ἄνθρωπος κερδίζει ἀπό
τήν καλλιέργεια, τήν

πνευματική ἀνάπτυξη, τήν
τελειοποίηση, καθώς καί
τίς εὐλογημένες θεῖες
δυνάμεις πού προέρχονται
ἀπό τήν πνευματική ἐξέ-
λιξη καί πεῖρα.

ΣΟΥΑΜΙ ΟΜΚΑΡΑΝΑΝΤΑ

ЖИЗНЬ
 СВАМИ ОМКАРАНАНДА
 ПО ЕГО
 СОБСТВЕННЫМ СЛОВАМ

Чистота является душой моей силы. Истина – источник моего могущества.

Бог – моя жизнь и вне Его я не могу существовать. Осознание Его несет мне свет.

Его всесоздающая и всесохраняющая красота является моей радостью.

Молитва – мое дыхание, а медитация – насыщенный хлеб моей жизни.

Все человечество является моей семьей. Силы природы радуют меня. Божественное начало во всех нас – предмет моего почтения.

Мне трудно, почти невозможно различать святого от грешника и делить человечество искусственно на две группы: на добрых и злых. Для меня существуют только достойные любви чада Божии на земле, из которых одни находятся ближе, а другие дальше от всеочищающего и делающего все возможным присутствия Божьего.

Жизнь мне всегда представлялась как школа, в которой одни находятся в старших, а другие в младших классах; но всех следует любить и уважать в равной мере и никому нельзя отказывать в помощи. Ученики младших классов в свое время будут на высших ступенях.

Везде, где проявляется доброта, где лю-

бовь обогащает, облагораживает и возвышает жизнь, я усматриваю подлинную красоту.

Где добродетель придает человеческой жизни достоинство, где высокие нравы победили природные инстинкты и способствуют гармонии и прочности человеческих отношений, я ощущаю истинную красоту.

Я вижу подлинную красоту там, где действует человеческий разум, где он применяет свое искусство и свою изобретательность для преодоления невежества, бедности, страданий, болезней и враждебных сил природы, тем способствуя духовному развитию человечества.

У меня нет личных желаний, кроме неко-

торых пожеланий, касающихся здоровья, мира, счастья, благополучия и духовного развития всех людей всех стран.

Я никому не проповедую, а говорю сам с собой. Я пишу не для того, чтобы учить, а только лишь констатирую факты.

Я не пробую убеждать других разными доводами, а хочу исключить дисгармоничные элементы в мышлении и в жизни, являющиеся характерными для среднего уровня развивающегося человечества, скорее прогрессирующего путем опыта и ошибок, чем основываясь на доводах дисциплинированного разума.

Я не стремлюсь к какой-либо личной цели, а работаю для славы Божьей и для благополучия, сча-

стья и духовного пробуждения человечества.

Я работаю для благословенных чад Божиих, побуждаемый волей, исходящей не от меня, а от Него и питаемой источниками сил, принадлежащими не мне, а Ему, Всесоздающему божественному сознанию.

Отдельный человек служит человечеству лучше всего добрыми мыслями, благородными чувствами, никого и ничего не ненавидя, углубляясь в полезную работу, желанием общего благополучия, молитвой, медитацией и соединением в духовной любви с живой всесовершенной вездесущей силой Божьей.

Ничто во мне никогда не отзывалось на похвалы моим трудам, ибо эта похвала от-

носится к невидимому но ощущаемому Обладателю и Руководителю всех сил.

Так как вся моя работа, мой путь и образ моей жизни являются молчаливым всеобъемлющим поклонением живому и говорящему Богу, то я не желаю быть узванным и никогда не буду этого желать, даже в отношении самых близких, живущих со мной людей.

Мне ничего не нужно, ибо отвечающий на все великий всезнающий Бог является источником моего безграничного богатства, обороняющей ратью, дающей мне надежную защиту и независимым от времени созидателем жизни, любви и света. Радости жизни, общества и цивилизации не имеют для меня привлекательности или какой-

либо ценности, ибо я живу в постоянном самосохраняющемся экстазе божественного сознания, выражающемся в динамической деятельности.

Но я желаю радости жизни и общественные развлечения тем, кто еще не нашел тех радостей, в которых я живу.

Мне хочется обратить внимание некоторых из вас на тот факт, что каждая радость становится большой и постоянной, если ощущение присутствия Бога является основой сознания.

Я живу в блаженстве моей души, связанной с мудростью Божьей, и в упоении сердца, рожденного для всеобъемлющей любви к наивысшему Возлюбленному.

Мне дарятся радости также благодаря развитой эфирной чуткости художественному пониманию, философским знаниям и духовной интуиции.

Представление о себе, как о вожде мне совершенно чуждо. Я понимаю себя как послушного служителя человечества, стремящегося благодаря самоконтролю и моральной чистоте к миру, силе и радости; человечества, тоскующего по знанию и свету, приобретаемых внутренней культурой и интеллектуальным развитием, и горящего желанием совершенства и нисшествия благословенных божественных сил, являющихся следствием духовного развития и опыта.

Свами Омкарананда

ЖИВОТЪТ НА
СВАМИ ОМКАРАНАНДА
СПОРЕД НЕГОВИТЕ ДУМИ

Чистотата е душата на моята сила. Истината е извора на моето могъщество.

Бог е моят живот и без Него съм едно нищо. Неговото съзнание е моята светлина. Неговата всичко поддържаща и всичко създаваща хубост е моята радост.

Молитвата е моето дишане и медитацията е хляба на моя живот.

Цялото човечество е мое семейство. Силите на природата са мои приятели.

Божеството във вас всички е предмет на моето обожение.

Много е тежко, почти невъзможно за мене, между грешници и всетци да различавам или човечеството изкуствено на две групи - добри и лоши -

да разделя. За мене има само имащи стойност за обич божи деца на земята, едни по-близко, други повече отдалечени от божието сили всяващо и всичко пречистващо присъствие.

Живота се показва за мене като едно училище, в което са едни в по-високи а други в по-ниски класове ; всички са обаче обичани и почитани, на никого няма да бъде помагачата ръка отказана. Учениците от по-долните класове ще достигнат също един ден по-горното стъпало.

Там където се изразява доброта, там където любов живота, обогатява, облагородява и на висота издига, виждам истинска и голяма красота. Там където благодетелът живота на човека със достойнство

обгръща, там където благодетелът властва над инстинктивната природа достига; там където той на социалните взаимоотношения - между хората - хармония и прилежност дава, възприемам съществено-свойствената форма на красотата.

Там където човешка интелигенция е действаща и средства и пътища намира, незнание, бедност, мъки и болест да преодолее и със това душевния напредък на човечеството да поддържа, се вижда лицето на истинската красота.

Аз нямам никакви желания, освен няколко, и тия се отнасят до здравето, мира, щастиято, развитието в посока "на добро" и духовното развитие на всички хора във всички страни.

Аз не държа предигт

на никото, а говоря сам на себе си. Аз не пиша за да уча, а съществуващи неща да удостоверя.

Аз не се опитвам някого със разумни обоснования да оговоря, а бих искал нехармоничните елементи в мисленето и живота да изключа, които са характерни черти на развиващото се човечество, което повече чрез испити - на живота - и грешки - в живота - отколкото чрез упражняван разум и осветение - божествено - напредва - в своето развитие.

Аз не работя за лични цели, а за божията чест и за развитието в посока "на добро", за щастиято и за осветяването на човечеството.

Аз работя за благословените божи съдания под слънцето, от една воля подкаран,

която не е моята а Неговата, и от извори на силата хранен който не са на мене а са на всичко създаващото божествено съзнание.

Ние служим също на човечеството най-добре, когато имаме добри мисли, когато поддържаме благородни чувства, никого и нищо не мразим, полезна работа работим, универсален стандарт – не материален – на живота желаем, когато се молим, медитираме, и нас в духовна любов се свържем със живеещото присъствие на всесъвършения бог.

Нищо в мене не реагира някога на признанието, което за моята работа ми е изказано; всички тия признания са на собственика и на властника на моите сили.

Цялата моя работа, целия мой път на живота и начин на живота са мълчаща, всичко обхващаща молитва на живеещото, властно-действащото, на мене се обаждащо божество.

Никога не съм желал и никога няма да желая да бъдя опознат, също не от – от всички най-близния – със мене живеещ човек. На мене не ми трябва нищо, защото на всичко отговарящото, всичко знаещо и всечудествено божество е банката на моето неизчерпателно богатство, моята защитна армия, която ми дава една безгрешна защита и времето преодоляваща винаги продуктивна работилница на живота, на любовта и на светлината.

Забавите на живота, на обществото, на цивилизацията нямат

никаква привлекателна сила и никаква стойност за мене, защото аз живея в продължителен само себе си издържащ екстаз на едно съзнание, чийто израз е едно динамично действие. Обаче аз препоръчвам с удоволствие забавите на живота или на обществото на ония, които моите радости, в които аз живея, още не могат да намерят – радостите.

На други припомням факта, че основата изпълващото "виждане" на божието присъствие прави всяка радост голяма и вечна – не отминаваща. Аз живея в покоя на едно блаженство което е венчано с божиата мъдрост и в радостта на едно сърдце, което е във всичковсмукващата любов за най-големия любовник.

Радости ми се подаряват също чрез естетична чувствителност, чрез стойности на изкуството, чрез философски новоопознания и духовни дарове.

Представата, че съм един водач ми е напълно чужда, аз се признавам като волеви служител на човечеството, което търси мир – вътрешен не само външен –, сила и радост, които са на основата на самоконтрола и морална чистота; което – човечеството – търси знанието и осветяването, които – ще бъдат спечелени – чрез вътрешна култура и интелектуално развитие; и което има едно горещо желание към всичкооблагославящите божествени сили, които – силите – от духовен опит и развитие идват.

Свами Омкарананда

SWAMI OMKARANANDA
SZKIC AUTOBIOGRAFICZNY

Czystość jest duchem mojej siły. Prawda jest źródłem mej potęgi. Bóg jest moim życiem i poza Nim ja nie mam żadnej egzystencji. Jego świadomość jest moim światłem. Jego piękność twórcza, podtrzymująca wszystko, jest elementem mej radości.

Modlitwa jest moim tchnieniem i medytacja chlebem mego życia.

Wszyscy ludzie są moją rodziną. Siły natury są moimi przyjaciółmi.

Boskość rezydująca w każdym z was jest obiektem mej adoracji. Jest mi trudno, jeżeli nie niemożliwie widzieć różnicę między świętymi i grzesznikami. Albo dzielę sztucznie ludzkość na dwie grupy indywidualne, szacowane na dobre i złe. Bez różnicy uznaje je jedynie jako dzieci Boże na ziemi, pełni taski, niektórzy znajdujący się bliżej, inni trochę dalej od obecności Boga oczyszczającego wszystko, od którego wszystko zależy.

Życie na ziemi jest mi zawsze jak szkoła w której niektórzy znajdują się w klasach wyższych i inni w klasach niższych, ale gdzie wszyscy powinni być jednakowo kochani, jednakowo honorowani, gdzie pomoc ręki czuwającej nie powinna być odmówiona nikomu.

Przyjdzie dzień w którym uczniowie z klasy niższej osiągną swoją koleję do stopnia wyższego.

Ja dostrzegam piękność wszędzie gdzie dobroć uwydatnia się i wszędzie gdzie miłość wzbogaca uszlachetnia i egzaltuje życie.

Ja widzę formy istotne piękności wszędzie gdzie cnota przystrajając życie ludzkie godności, przynosi mu panowanie nad Naturą instynktownie i przyczynia się do harmonizowania i skuteczności darów socjalnych.

Dostrzegam oblicze piękna wszędzie gdzie inteligencja ludzka praktykuje swe talenty. Wszędzie gdzie jej się używa do odkrycia dróg i możliwości zwyciężenia ignorancji, biedy, choroby, natury. W koń-

cu do przyczynienia się skutecznie do doskonalenia Duszy ludzkiej.

Nie mam żadnych życzeń, ale formułuję parę pragnień.

Zyczę wszystkim Ludziom świata zdrowia, spokoju, szczęścia i osiągnięć duchowych.

Nie zalecam nikomu, ale prowadzę dialog z sobą.

Nie piszę żeby nauczać, lecz aby miarkować fakty.

Nie rozumiem aby przekonywać innych, lecz by eliminować w ich sposobie myślenia i życia elementy niezgodne z charakterystyką natury normalnej ludzkości w przypuszczeniu postępowania z sukcesem, przez poszukiwanie po omacku, zamiast rozmyślenia skoordynowane.

Pracuje bez żadnej obiektywności personalnej, jedynie dla chwały Boga i dobrobytu, dla szczęścia Ludzkości.

Pracuje dla wszystkich Dzieci błogosławionych przez Boga żyjących pod słońcem, dla Niego przez wolę, która nie jest wolą własną ale Jego, z środkami które nie są moimi, lecz należą do świadomości Boskiej wszystko tworzącej, która jest Jego.

Jednakże wszystkie indywidualności ludzkie służą lepiej ludzkości jeśli są dobre myśli, jeśli powodują się szlachetnymi sentencjami nie mając wstrętu do czegoś czy kogoś, angażują się osobiście w pracach użytecznych. Życząc dobra ogólnego, modląc się, medytując i łącząc w miłości, do wszechmocy żywej do Boga nieskończenie doskonałego.

Nic we mnie nie reagowało na jakikolwiek świadectwo zwrócone na prace które wyszły odemnie. Ponieważ wszystkie pochwały kierują się do niewidzialnego, a jednak wyczuwalnego Pana mej energii, do którego ona należy.

Jest dane, że styl mego życia, sposobu bycia i wszystkie moje czynności są wyrażeniem mej ado-

raci. Cichej, żywej Boskości za pomocą której się kieruje i rozmawiam, moja adoracja, która wyklucza wszystko, — nie pragnę i nigdy pragnąć nie będę poznać ludzi nawet tych którzy żyją w moim otoczeniu w tej chwili.

Ja nie potrzebuję nic, ponieważ Boskość wszystko przewidująca wszechwiedząca i która reaguje na każde wezwanie jest bankiem mej nie wyczerpującej się Fortuny, bronią obrony zapewniającą niewyczerpaną protekcję, moje fabryki nie mają zaufania do czasu, produkują obficie Życie, Światło i Miłość.

Przyjemności życia, towarzystwa, cywilizacji, nie mają dla mnie ani pociągu, ani wartości ponieważ ja widzę w mojej ekstazie stałą świadomość, która wyraża się sama przez się i objawia się w akcja dynamicznej.

Ja polecam niemniej przyjemności życia, towarzystwo i cywilizacje dla tych którzy jeszcze nie odkryli radości w jakiej ja żyję. Ja się czuję w obowiązku zwrócić

uwagę na pewne fakty których przyjemność nie będzie pewna i trwała, jeśli nie jest oparta na świadomości i obecności Boga.

We mnie mieszka doskonałość ducha, która spełnia łączność z mądrością Boga.

Ja widzę w radościach serca które ma siedzibę w miłości dla najbardziej Ukochanego. Ja odczuwam radości wzruszeń estetycznych, wrażliwość artystyczna pojmowanie filozoficzne i przecucia podświadome.

Mysł być władcą, być kimś, kto naucza, albo kieruje jest całkowicie obce dla mej natury. Ja się czuje gorliwym sługą Ludzkości, który szuka pokoju, siły, radości, która szuka poznania światła, kultury i rozwoju intelektualnego. Ja się czuje sługą tych którzy szukają doskonałości i władzy Boskiej do rozdawania błogostawieństwa, które płynie z ewolucji i doświadczenia duchowego.

SWAMI OMKARANANDA

**ŽIVOT SWAMI OMKARANANDA
JEHO VLASTNÍMI SLOVY**

Čistota je duší mé Síly. Pravda je zdrojem mé Moci. Bůh je mým životem a bez něho nejsem nic. Jeho poznání je mým Světlem. Jeho všetrovící a všeudržující Krása je mou Radostí.

Modlitba je mým dechem a meditace chlebem mého života.

Celé lidstvo je mou rodinou. Přírodní Síly jsou mými Přáteli.

Božství, které v sobě nese každý z vás je předmětem mého uctívání. Je pro mě nesmírně těžké, ne-li nemožné, rozlišovat mezi svatými a hříšníky, nebo rozdělovat uměle lidstvo na dvě skupiny, nazývat jedny dobrými a druhé špatnými. Považuji všechny, bez rozlišování, jediné za pozemské boží děti, plně milosti, z nichž někteří jsou blíže a někteří dále všemocné a všeočisťující Přítomnosti Boží.

Považoval jsem vždycky pozemský život za školu, v níž někteří jsou

ve vyšších třídách a druzí ve třídách nižších, kde však všichni musí být stejně milováni, stejně odměňováni a kde přispění pomocné ruky nesmí být nikomu odepřeno.

Přijde den, kdy všichni žáci nižších tříd postoupí do tříd vyšších.

Vidím Krásu všude tam, kde se ukazuje Dobrota a všude tam, kde Láska obohacuje, zušlechťuje a rozněcuje život. Vidím základní tvary Krásy všude tam, kde Ctnost, odívajíc lidský život důstojností, poskytuje mu možnost ovládnout instinktivní přirozenost a přispívá k harmonii a účinnosti společenských vztahů.

Vidím tvář Krásy všude tam, kde lidská Inteligence rozvíjí svá nadání, všude tam, kde se snaží odhalovat cesty a prostředky k přemožení nevědomosti, chudoby, nemoci, přírody a přispět tím účinně k pokroku Duše Lidstva.

Nekáži nikomu, vedu dialog se sebou samým. Nepíši proto, abych učil, chci jen vypravovat a konstatovat fakta. Nepředkládám dů-

vody k přesvědčení druhých, snažím se jen vymýtit z jejich způsobu myšlení a života neharmonické prvky, které jsou charakteristické pro normální povahu lidstva, které postupuje spíš tápavě než cestou uspořádaného myšlení a osvětlení.

Pracuji bez jakéhokoliv osobního cíle, pouze pro Slávu Boží a pro blahobyt, štěstí a osvětlení lidstva. Pracuji pro všechny blažené děti Boží, žijící pod sluncem, hnán vůlí, která není mou vlastní, ale vůlí Jeho, prostředky, které nepatří mně, ale Jemu, všetrojícímu Božskému Poznání.

Taktéž každý jednotlivec slouží lépe lidstvu dobrými myšlenkami, vznešenými city, nechová-li nenávisť k ničemu a k nikomu, plní-li sám užitečné úkoly, touží-li po všeobecném blahobytu, modlitbou, meditací a láskyplným spojením s živou všudypřítomností Boha nekonečně dokonalého.

Nikdy ve mně nebylo nejmenší odezvy na uznání, projevené mým dílům, protože všechna tato chvá-

la patří neviditelnému, ale přesto vnímatelnému Mistru mých sil, Tomu, jemuž tyto síly patří. Poněvadž můj životní styl, a všechno moje konání jsou výrazem tichého uctívání živého a ke mně mluvícího Boha — uctívání, jenž obsahuje vše — netoužím a nikdy nebudu toužit, abych byl znám lidem, ani ne těm, kteří jsou mi nejbližší.

Nepotřebuji nic, neboť zázračné, vševědoucí Božstvo je zároveň Bankou mého nevyčerpatelného bohatství, Armádou, která mě brání a ochraňuje a Továrnou, která vyrábí hojnost Světla, Lásky a Života proti všem nástrahám času.

Rozkoše života, společnosti, civilizace nemají pro mě cenu a nelákají mě, neboť já žiji v neustálé extasi Vědomí Božstva vyjadřujícího se samo o sobě a projevujícího se dynamickým jednáním.

Přesto doporučuji rozkoše života, společnosti a civilizace těm, kteří ještě neobjevili radosti, které já

prožívám; zároveň se ale cítím povinen upoutat pozornost některých na to, že jejich radovánky jsou jisté a trvalé pouze tehdy, jsou-li založeny na vědomí Boží Přítomnosti.

Žiji v blaženosti ducha, který dokončil svoje spojení s Boží Moudrostí. Žiji v radosti srdce, které obývá všeobjímající Láska k nejvyššímu Milovanému. Pociťuji rovněž radosti estetického cítění, umělecké citlivosti, filosofických vjemů a duchovních intuicí.

Představa Mistra, který učí a vede je naprosto cizí mé povaze. Považuji se za služebníka, který je neustále připraven pomoci lidstvu hledajícímu mír, sílu a radost, která pramení ze sebeovládání a z neustále se zvyšující morální čistoty, služebníka těch, kteří hledají vědění a osvětlení, poskytované kulturou a intelektuálním rozvojem. Považuji se za služebníka těch, kteří hledají dokonalost a blahodárnou boží moc, která pochází z duševního vývoje a zkušenosti.

SWAMI OMKARANANDA

ŽIVOT SWAMIHO OMKARANANDU JEHO VLASTNÝMI SLOVAMI

Čistota je dušou mojej sily. Pravda je žriedlom mojej moci. Boh je mojím životom, bez Neho nejestvujem. Vedomie o Ňom je mojím svetlom. Jeho všetko udržiavajúca a všetko tvoriaca krása je mojou radosťou. Modlitba je mojím dychom a meditácia je chlebom môjho života.

Celé ľudstvo je mojou rodinou. Sily prírody sú mojimi priateľmi. Božstvo vo vás všetkých je predmetom môjho uctievania. Je pre mňa veľmi ťažké, takmer nemožné, rozlišovať alebo robiť rozdiel medzi svätými a hriešnikmi, alebo umele deliť ľudstvo na dve skupiny – na dobrých a zlých. Pre mňa jestvujú na zemi len milé Božie dietky, niektoré menej, iné trocha viac vzdialené od všetko očisťujúcej a všetko posilňujúcej Božej Prítomnosti.

Život ľudí na zemi sa mi vždy javil ako škola, v ktorej niektorí navštevujú nižšie a iní vyššie trie-

dy, ale všetci požívajú rovnakú lásku a úctu a nikomu nie je odopretá pomocná ruka. Ľudia, ktorí sa nachodia na nižšom stupni, budú raz navštevovať vyššie triedy.

Vidím skutočnú, veľkú krásu všade tam, kde sa prejavuje Božstvo a kde láska obohacuje, zušľachtuje a zlepšuje život. Nachádzam podstatnú formu krásy všade tam, kde cnosť ozdobuje ľudský život dôstojnosťou, kde prepožičiava vládu nad pudovou prirodzenosťou a prispieva k harmónii a účinnosti v spoločenských vzťahoch.

Nachádzam výraz rýdzej krásy všade tam, kde sa prejavuje ľudská inteligencia v uplatňovaní zručnosti a v odhaľovaní ciest a prostriedkov na prekonanie nevedomosti, chudoby, utrpenia, choroby, prirodzenosti – ako miera duševného pokroku ľudstva.

Nemám nijaké želania okrem niekoľkých – a to sú želania zdravia, mieru, šťastia, úspechu a duchovného vývoja pre všetkých ľudí vo všetkých krajinách.

Nekážem nikomu, ale hovorím k sebe samému. Nepíšem, aby som učil, ale aby som zisťoval skutočnosť.

Neusilujem sa nikoho presviedčať rozumovými dôvodmi, ale rád by som odstránil z myslenia a života neharmonické prvky, charakteristické pre vyvíjajúce sa ľudstvo, ktoré robí pokroky skôr vďaka skúškam a omylom ako vďaka rozumovej skúsenosti a osvieteniu.

Nepracujem pre osobné ciele, ale pre slávu Božiu a pre blaho, šťastie a osvietenie ľudstva. Pracujem pre požehnané dielky Božie pod slnkom, vedený nie vlastnou, ale Božou vôľou, čerpajúc silu zo žriediel, ktoré nepatria mne, ale všetko vytvárajúcemu Božiemu Vedomiu.

Jednotlivec slúži ľudstvu najlepšie vtedy, keď má dobré myšlienky, keď pestuje ušľachtilé city, keď nechová voči nikomu a ničomu nenávisť, keď koná užitočnú prácu, keď si želá všeobecný prospech, keď sa modlí, medituje a spája v duchovnej láske s živou všadeprítomnosťou najdokonalejšieho Boha.

Nikdy nič vo mne nereagovalo na uznanie, ktoré preukazovali akýmkoľvek činom, pochádzajúcim odomňa, lebo všetko toto uznanie patrí neviditeľnému, ale predsa zreteľnému vlastníkovi a vládovi mojich síl. Preto celá moja práca, moja životná púť a môj spôsob života sú tichým, všetko zahŕňajúcim uctievaním živého, činného a ku mne hovoriaceho Božstva. Nikdy som si neželal a nikdy si nebudem želať, aby som sa stal známym, dokonca ani nie medzi tými najbližšími, ktorí so mnou žijú.

Nepotrebujem nič, lebo na všetko reagujúce, obdivuhodné, vševéduce Božstvo je bankou môjho nevyčerpatelného bohatstva, mojou obrannou armádou, ktorá ma bezpečne chráni, a času vzdorujúcou, všetko vytvárajúcou dielňou života, lásky a svetla.

Pôžitky, aké poskytujú život, spoločnosť a civilizácia, nemajú pre mňa nijakú prítlačivosť a nijakú cenu, lebo žijem v ustavičnej, seba samú udržiavajúcej extáze vedomia o Božstve, ktorého seba-

vyjadrením je dynamická činnosť. Jednako však vrele odporúčam životné, spoločenské a civilizačné pôžitky tým, ktorí ešte nenašli radosť, v akých žijem ja sám. A tak pokladám za svoju povinnosť upozorniť niektorých z nich na skutočnosť, že ich radosť sa stánu bezpečnými a trvalými na základe uvedomenia si Božej prítomnosti.

Žijem v radosť mysle, oddanej Božej múdrosti, a v šťastí srdca, zakotveného vo všetko pohlcujúcej láske k Najmilšiemu. Radosť mi poskytujú aj estetické vnímanie, umelecké hodnoty, filozofické poznanie a duchovné vnuknutia.

Predstava byť vodcom je mojej povahe naskrze cudzia. Pokladám sa za ochotného služobníka ľudstva, hľadajúceho mier, silu a radosť, ktoré pochádzajú zo sebakontroly a vzrastajúcej mravnej čistoty, túžiaceho po vedomostiach a osvietení, aké možno získať kultúrou a intelektuálnym rozvojom, a dychtiaceho po dokonalosti a po požehnanie prinášajúcich bož-

ských silách, ktoré vyplývajú z duchovného vývinu a skúsenosti.

SWAMI OMKARANANDA

ŽIVOT SVAMI OMKARANANDE
NJEHOVIM RIJEČIMA

Čistoća je duša moje snage. Istina je izvor moje moći.

Bog je moj život i bez njega ja nisam ništa.

Spoznaja Boga je moje svijetlo.

Njegova sveodržavajuća i svestvarajuća ljepota je moja radost.

Molitva je moj dah a meditacija je kruh mojega života.

Čitavo čovječanstvo je moja obitelj. Snage prirode su moji prijatelji.

Božanstvo u vama svima je predmet mojega poštovanja.

Veoma mi je teško, skoro nemoguće, razlikovati svece od grijешnika ili podijeliti čovječanstvo u dva tabora — dobre i zle. Za mene na zemlji postoje samo draga djeca Božja, nekoja bliža, druga pak nešto udaljenija od Božje svebistreće i okrepljujuće Prisutnosti.

Život mi se prikazuje kao škola, u kojoj se pojedini nalaze u višim a drugi u nižim razredima; ali svi treba da su voljeni i poštovani na isti način i nikomu se ruka pomoćnica ne smije uskratiti.

Jednoga dana će daci nižih razreda biti u višim razredima.

Gdjegod dobrota dolazi do izražaja,

gdjegod ljubav život obogaćuje, oplemenjuje i uzdiže,

tamo nalazim istinitu i pravu ljepotu.

Gdje vrline život čovjeka dostojanstvom krasi, gdje one doprinose nezavisnosti nad prirodom nagona i djeluju u smislu društvene harmonije i napredka, tamo je ljepota stvarnost.

Gdje ljudska inteligencija pronalazi sredstva i puteve za svladavanje neznanja, siromaštva, bijede bolesti i prirode, tamo vidim korist ljepote a to mi je i mjerilo duhovnog napretka čovječanstva.

Ja nemam želja, osim da su zdravlje, mir, sreća, blagostanje i duhovni razvitak život naroda svih zemalja.

Ja ne propovijedam nikome, već samom sebi govorim.

Ja ne pišem, da bi poučavao, već da bi ustanovio činjenice.

Ja ne pokušavam, da uvjerim nikoga, već želim, da isključim disharmonične elemente iz načina mišljenja i života, koji su karakteristično obilježje čovječanstva u razvitku, koje radije napreduje kroz iskušenja i pogriješke nego kroz uvježban razum i prosvjetljenost.

Ja nisam iz ličnih ciljeva marljiv, već u čast Božju i za dobrobit, sreću i napredak čovječanstva.

Ja radim za blagoslovljenu djecu Božju, upravljani voljom, koja nije moja, već Njegova a izvor snage, ne pripada meni, već svestvarajućoj Božanskoj svijesti.

Čovječanstvu služimo na najbolji način, kada gajimo dobre misli, plemenita osjećanja, kada nikoga i ništa ne mrzimo, kada vršimo koristan posao, kada želimo stranu blagostanje, kada smo u molitvi i meditaciji s ljubavi ujedinjeni sa svugdje prisutnim savršenim Bogom.

Ništa u meni nikada ne reagira na priznanja, koja su doprinijeta mojim djelima, jer sva ova pohvala pripada vlasniku i vladaoču nad mojim snagama.

Sva moja djela, moj životni put i moj način života su tiha, šutljiva, sveobuhvaćajuća obožavanja živog Božanstva, koje se meni razotkriva.

Nikada ne želim i nikada neću željeti, da budem spoznan, čak ni od najbližih, koji žive u zajednici s menom.

Ja ne trebam ništa, jer je svečudesno, na sve odgovarajuće, sveznajuće Božanstvo banka mojeg

neiscrpljivog bogatstva, armija moje odbrane, koja mi pruža sigurnu zaštitu i ono nadživljuje vrijeme ostvarujući uvijek produktivnu radionicu života, ljubavi i svijetlosti.

Razonode života, društva i civilizacije ne posjeduju privlačnu snagu za mene, jer ja živim u stalnoj, sebe održavajućoj ekstazi one svijesti, koja dolazi do samoizražaja u dinamičnoj djelatnosti.

Rado preporučujem užitke života ili društva onima, koji radosti, u kojima ja živim, još nisu našli.

Drugima pak ukazujem na činjenicu, da su radosti sigurne i trajne kada u pozadini svega vidljivog i svih događaja naziremo prisutnost Božju.

Ja živim u blaženstvu biti, koja je u uskoj zajednici sa Božjom mudrošću, i u sreći srca, koje je u sveobuhvaćajućoj ljubavi Najvišeg Bića zaštićeno.

Radosti su mi darovane i kroz estetsku osjećajnost, kroz umjetničke vrijednote, kroz filozofske spoznaje i duhovna nada-hnuća.

Zamisao, da sam učitelj ili vođa, meni je potpuno strana.

Smatram se voljnim slugom čovječanstva, koje teži za mirom, snagom i radostima koje su izvor samokontrole i moralne čistoće; koje žudi za znanjem i svijesti, što se postižu nutarnjom kulturom i intelektualnim razvitkom; i koje vrelo žudi za sveblagoslivljajućom Božjom moći, koja je izvor duhovnog razvitaka i iskustva.

SWAMI OMKARANANDA

ŽIVLJENJE SWAMI OMKARANANDE
Z NJEGOVI MI LASTNIMI BESEDAMI

Čistost je duša moje sile. Resnica je izvir moje moči.

Bog je moje življenje in brez Njega nisem nič.

Njegova zavest je moja luč. Njegova vsezdrljivost in vse ustvarjajoča lepota je moja radost.

Molitev je moj dah, in meditacija je kruh mojega življenja.

Vse človeštvo je moja družina. Sile narave so moji prijatelji.

Božanstvo v vseh Vas je predmet mojega spoštovanja.

Za mene je zelo težko, skoraj nemogoče delati razliko med svetniki in grešniki, ali pa človeštvo umetno deliti v dve grupe: v dobre ali slabe.

Za mene obstojajo samo ljubezni vredni otroci na zemlji, eni bliže drugi nekoliko bolj oddaljeni od Božje vsevedoče in s silo izžarevajoče prisotnosti.

Življenje se mi kaže kot nekakšna šola, v kateri so nekateri v višjih, drugi v nižjih razredih, vsi pa so enako ljubljene in spoštovani in se nikomur ne odreče pomoč.

Tudi ljudje v nižjih razredih bodo enkrat stali na gornji stopnici.

Kjerkoli se izraža dobrota, kjerkoli ljubezen obogati življenje, ga oplemenjuje in povzdiguje, vidim resnično in veliko lepoto.

Kjer krepost obdaje življenje človeka z dostojanstvom;

kjer dobi oblast nad nagonsko naravo;

kjer podeli socialnim odnosom harmonijo in vestnost,

občutim jaz bistveno obliko lepote.

Kjer je človeška inteligenca na delovanju in odkriva sredstva in poti za premaganje neznanja, siromaštva, trpljenja in boleznih, da s tem pospešuje duševni napredek človeštva, se odkriva oblike prave lepote.

Jaz nimam želja, razen malo njih in te se nanašajo; na zdravje, mir, srečo, blagostanje in na duhovni razvitek vseh ljudi v vseh deželah.

Jaz ne pridigam nikomur, temveč govorim samemu sebi.

Jaz ne pišem zato, da učim, temveč da ugotavljam dejstva.

Jaz nikogar ne skušam prepričati z umovanjem temveč bi želel izključiti disharmonične elemente v mislih in življenju, ki so karakterne lastnosti človeštva, ki se razvija, katero prej napreduje skozi izkušnje in napake, kot pa z izvežbanim razumom in razsvetljenjem.

Jaz ne delujem radi osebnih ciljev, temveč v čast Boga, in za dobrobit, za srečo in razsvetljenje človeštva.

Jaz delam za blagoslovljene otroke Božje pod soncem, pod vodstvom Volje, ki ni moja, temveč Njegova in se hrani iz virov moči, ki niso moji, temveč pripadajo vseustvarjajoči Božanski Zavesti.

Tudi služimo človeštvu najbolje, če imamo dobre misli, gojimo plemenita čustva, nikogar in nič ne sovražimo, delamo koristno delo, želimo vseobče blagostanje, če molimo, meditiramo in se v duhovni ljubezni povežemo z živo prisotnostjo nadvse popolnega Boga.

Ničesar v meni nikoli ne reagira na priznanje, ki se ga prinaša lastnim delom; kajti vsa ta hvala pripada lastniku in vladarju njihovih sil.

Vse moje delo, moja življenska pot in moj način življenja je molčeče vseobsegajoče obožavanje živega, vsemogočega meni se razodevajočega Božanstva.

Nikoli si nisem želel, niti si bom želel, da se me spozna, tudi ne od najbližnjega z menoj živečega človeka.

Jaz ne rabim ničesar, kajti na vse odgovarjajoče, vsečudežno vsemogoče Božanstvo je banka

mojega neizčrpnega bogastva, moja obrambna armada, ki mi daje nezmotljivo varstvo in čas, preživljajoča vedno produktivna delavnica življenja, ljubezni in svetlobe.

Zabave življenja, družbe in civilizacije me ne privlačijo in nimajo nobene vrednosti za mene; kajti jaz živim v stalni, sebe samega vzdržavajoči ekstazi neke zavesti, katere samoizražavanje je dinamično delovanje.

Ampak jaz rad priporočam zabave življenja ali družbe onim, ki še ne morejo najti mojih radosti, v katerih jaz živim.

Drugim odkrivam dejstvo, da ozadje, čuteče odkritje Božje prisotnosti, naredi vsako veselje, veliko in neminljivo.

Jaz živim v blaženstvu nekega občutka, ki je povezano z Božjo modrostjo in v sreči srca, ki počiva v vsevrkajoči ljubezni, do najvišjega ljubljenega.

Radosti so mi dane tudi z estetsko senzibilnostjo, z umetniškimi vrednotami, s filozofskim spoznanjem in z duhovnimi vtiski.

Predstava, biti vodja mi je čisto tuja.

Jaz se čutim kot vdani služabnik človeštva, ki hrepeni po miru, moči in veselju, ki leži v samokontroli in moralni čistoči.

Ki hrepeni po znanju in razsvetljenju, katero se doseže z notranjo kulturo in intelektualnim razvojem; in ki ima vroče poželenje po vse blagoslavljaljajočih Božanskih silah, ki ishajajo iz duhovnega razvoja in izkustev.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDA ÉLETE
SAJÁT SZAVAIVAL

Tisztaság az én erőm lelke. Igazság az én hatalmam forrása.

Isten az én életem és Kívüle nincs számomra létezés. Az Ő felismerése adja nekem a Fényt. Az Ő mindent fentartó, mindent alkotó Szépsége az én örömöm forrása.

Imádság az én lélegzésem és vallásos szemlélődés az én mindennapi kenyerem.

Az egész emberiség az én családom. A Természeti erők az én barátaim.

Az Isteni Láng, mely mindannyiunkban él az én imádatom tárgya.

Igen nehéz, majdnem lehetetlen számomra megkülömböztetni a szentet a bűnöstől, vagy az emberiséget két csoportra osztani: a jókra és a rosszakra. Én csak Isten kedves gyermekeit látom a földön. Némelyek közelebb, mások kicsit messzebb vannak Isten mindent megtisztító, mindent megerősítő Közelségétől.

Nekem mindig úgy tűnt az emberi élet a földön mint egy iskola, melyben némelyek felsőbb osztályokba járnak, míg mások alsóbb iskolát végeznek de mindenkit egyformán kell szeretni és becsülni és a segítő kezet egynek sem szabad megtagadni.

Az alsó osztályokba járok egy nap magasabb osztályokba jutnak.

Igaz szépséget látok ott, ahol a jószág kifejezésre jut, ahol a szeretet föllelkesíti, megszépíti az életet.

Én ott látom a lényeges formáját a Szépségnek, ahol az erény ruhazza fel méltósággal az életet, ahol az ösztönök természete mesterien van fékezve és hozzájárul harmoniával és eredményes működéssel a társadalom kapcsolataihoz.

Én a Szépség Arcát úgy látom, mint mértékét az emberi lélek fejlődésének, ahol az emberi értelem és ügyesség a tudomány és felfedezések szolgálatában áll hogy legyőzze a tudatlanságot, szegénységet, szenvedést, betegséget, a természetet.

Nekem nincsenek vágyaim de néhány kívánságom van, hogy Egészség, Béke, Boldogság, Jólét és szellemi fejlődés legyen az élete az összes népeknek a földön.

Én nem prédikálok senkinek, én magamhoz beszélek.

Az írásaim nem tanítani akarnak, csak megállapítani tényeket.

Nem meggyőzni kívánok, de kivonni a hamis elemeket a gondolkodásból és életmódból, mely jellemzi természetét egy növekedő emberiségnek, mely inkább megpróbáltatások és téves módszerek szerint fejlődik, mint rendezett értelem és felvilágosultság által.

Az én munkám nem szolgál semmiféle személyes célt, hanem Isten dicsőségét, az emberiség jólétét, boldogságát és felvilágosultságát.

Az én munkám Isten áldott gyermekeit szolgálja. Hajtóereje az akarat mely nem az enyém, hanem az Ővé és az erőforrása nem bennem van, hanem a Mindent-Teremtő Isteni Öntudatban.

Az egyén úgy szolgálja legjobban az emberiséget ha tiszta gondolatokat és nemes érzéseket táplál, nem gyűlöl senkit és semmit, elfoglajla magát hasznos munkával, jólétet kíván az egész emberiségnek, imádkozik, meditál és szeretetben egyesül a Mindenható, Tökéletes Istennel.

Mások értékelése munkámat illetőleg nem váltott ki belőlem különösebb hatást mert az az értékelés nem az én érdemem, hanem a Láthatatlan de mégis Érzékelhető Uralkodója az én erőmnek.

Mint ahogy az egész munkám, az életem módja és formája egy hallgatag mindent magábafogaló imádata az Élő-Járó-Beszélő Isteniségnek — soha nem vágytam és nem fogom kívánni, hogy ismerjenek, még a hozzám legközelebb álló személyek sem.

Semmiire nincs szükségem, mert a Mindenre-Válaszoló, Mindenben-Csodálatos, Mindent-Tudó Isteniség

a bankja az én kifogyhatatlan vagyonomak, Ő az én védő hadseregem és időt-álló, mindent termelő gyára az Életnek, Szeretetnek és Fénynek.

Szórakozás, társadalmi élet, civilizáció, nem vonzanak engem, nincs értékük számomra, mert én a szüntelen, önmagában-égő eksztázisában élek az Öntudatos, dinamikus cselekményeknek és Önki-fejezésnek.

Mégis teljes szívvel ajánlom az élet szórakozásait, a társadalom és civilizáció által nyújtott örömeket mindazoknak, akik nem találták még meg azt az örömet amelyben én élek és figyelmébe ajánlom egynéhánynak azt a tényt hogy örömük biztosabb és tartósabb lesz, ha a háttérben ott van Isten Jelenléte.

Az én szellemem öröme az Isteni Bölcsességgel van összekötve és az én szívem öröme a Mindent Átölelő Legfelsőbb Lény szeretetéből jön.

Ezenkívül találok még örömet esztétikai érzék, művészi értékek, filozófiai meglátások és vallásos intuíción keresztül.

A gondolat, hogy én Mester, Tanító, vagy Vezető vagyok, teljesen idegen számomra.

De kész vagyok szolgálni az emberiséget mely békét keres, erőt és örömet mely az önuralomból és növekedő morális tisztaságból származik, aki tudást és felvilágosultságot keres kulturával és intellektuális fejlődéssel a tökéletességet és az áldott Isteni hatalmat, melyet a spirituális fejlődéssel és gyakorlással ér el.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDAS LIV
MED HANS EGNA ORD

Renhet är själen i min Styrka.
Sanning är källan till min Kraft.

Gud är mitt Liv, och jag har
ingen tillvaro skild från Honom.
Hans Medvetande är mitt Ljus.
Hans Skönhet som uppehåller
allt och skapar allt utgör min
Glädje.

Bön är min Andning och medita-
tion formar mitt livs Bröd.

Hela Mänskligheten är min familj.
Naturens Krafter är mina vänner.

Gudomligheten i Er alla är före-
målet för min tillbedjan.

Det är mycket svårt, nästan omöjligt,
för mig att skilja mellan helgon och
syndare, eller att på konstlat sätt
uppdela människorna i två grupper
kallade de goda och de onda, —
Jag tycker att det finns enbart
benådade Guds barn på jorden, nå-
gra nära, några ett litet stycke bort
från Guds Närvaro, som renar och
styrker allt.

Mänskligt liv på jorden har alltid
framstått för mig som en skola,
i vilken några intar högre klasser
och andra lägre grader, men al-
la skall älskas lika, äras lika, och
den tjänande handen skall inte för-
vägras någon. Människorna i de
lägre graderna skall en dag inta
högre platser.

Jag förnimmer verklig och stor Skön-
het, varhelst Gudomlighet uttrycker
sig själv och varhelst Kärlek berikar,
förädlar och upphöjer livet.

Jag finner Skönhetens väsentliga
form varhelst Dygd ger det mänskli-
ga livet värdighet, försäkrar be-
härskning av den instinktiva natu-
ren och bidrar till harmonin och
verkningsfullheten i förhållandena
mellan människor.

Jag finner den värdefulla skönhe-
tens Ansikte överallt där mänsklig
Intelligens är verksam för att använ-
da färdigheter, och för att upptäcka
nya vägar och medel för att över-
vinna okunnighet, fattigdom, lidan-
de sjukdom, Naturen som mått på
framåtskridandet hos Mänsklighe-
tens själ.

Jag åstundar inget men har bara några önskningar och de är önsknin-
gar om Hälsa, Frid, Lycka, Fram-
gång och andligt Framåtskridande
för alla folk i alla länder.

Jag predikar inte för någon utan
jag talar till mig själv.

Jag skriver inte för att undervisa,
utan för att fastslå fakta.

Jag resonerar inte för att övertyga
andra, utan för att ta bort de stö-
rande element i tänkande och i livet
som karakteriserar den normala na-
turen hos en växande mänsklighet,
som skriker framåt mer genom en
metod av försök och misstag än ge-
nom ordnat resonering och upp-
lysning.

Jag arbetar inte för något person-
ligt föremål i sikte, utan för Guds
Ära och för mänsklighetens välgång,
lycka och upplysning. Jag arbetar
för Guds benådade barn under so-
len, rörd av en Vilja som inte är
min egen utan Hans, och med till-
gångar som inte tillhör mig utan det
alltskapande gudomliga Medvetan-
det som är Hans.

Den mänskliga individen tjänar
också mänskligheten bäst, när han
tänker goda tankar, uppehåller no-
bla känslor, inte hatar någon el-
ler något, tar del i nyttigt arbe-
te, önskar universell välgång, ber,
mediterar och tar del i den gu-
domliga Kärleken hos den helt per-
fekta Guden.

Inget i mig har någonsin sva-
rat på någon form av uppskatt-
ning, som visats något av de ar-
beten som utgått från mig; ty,
all sådan uppskattning tillhör den
osynliga men ändå urskiljbara
ägaren och härskaren över mina
krafter.

Eftersom allt mitt arbete och
hela livsstil är min stilla och
allomfattande dyrkan av gu-
domligheten, som lever, rör sig
och talar, — så önskade jag
aldrig och kommer aldrig att
önska att bli känd ens för den
person som bor allra närmast
mig.

Jag behöver ingenting: ty den allt
besvarande, helt underbara allve-
tande Gudomligheten är Banken

med min osinliga rikedom, min försvarsarme med ett skydd som aldrig sviker och mina tidsutmanande och allproduktiva Fabriker för Liv, Ljus och Kärlek.

Nöjena i livet, samhället, civilisationen har ingen dragningskraft och inget värde för mig; ty, jag lever i de ständiga och sig själva uppehållande extaserna i Medvetandet om det Gudomliga i verksam handling och uttryckande sig själv.

Ändå rekommenderar jag hjärtligt nöjena i livet, samhället, civilisationen för dem som ännu inte funnit de nöjen som jag lever i; och jag känner mig också dragen att göra några av dem uppmärksamma på att deras nöjen görs säkra och varaktiga genom ett bakomliggande medvetande om Guds Närvaro.

Jag befinner mig i glädjen hos en Själ förmäld med Guds vishet och i lyckan hos ett hjärta som är fast förankrat i den allt absorberande Kärleken till den höge Älskade.

Nöjen visas mig också genom estetisk känslighet, artistisk uppskattning, filosofisk uppfattning, andlig intuition.

Iden att vara en Ledare är helt främmande för min Natur.

Jag vet att jag är redo att tjäna en Mänsklighet, som strävar efter frid, styrkan i glädjen från självkontroll och växande moralisk renhet, kunskap och upplysning som fås av kultur, intellektuell utveckling, perfektion och de allt välsignande gudomliga krafterna som är resultatet av andlig utveckling och erfarenhet.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDAs LIV
BESKREVET AF HAM SELV

Sjælens renhed er min styrke. Sandheden er kilden til min magt. Gud er mit liv, og jeg har ingen eksistens uden ham. Hans bevidsthed er mit lys. Hans altstyrkende og altskabende skønhed er grundlaget for min glæde. Bønnen er mit åndedræt, og meditation udgør mit livs brød.

Hele menneskeheden er min familie. Naturkræfterne er mine venner. Guds andel i enhver af jer er genstanden for min beundring. Det er meget vanskeligt, næsten umuligt for mig at se forskellen mellem helgene og syndere og kunstigt dele menneskeheden i to grupper, som kaldes de gode og de onde. Jeg finder, at der er kun Guds velsignede børn på jorden, nogle nær ved ham, andre et stykke borte fra Guds alt-rensende og alt-styrkende nærværelse.

Menneskelivet på jorden har altid vist sig for mig som en skole, i hvilken nogle har en højere standard, og andre befinder sig i de

lavere klasser, men alle er lige elskede og ærede, og ingen vil blive nægtet en hjælpende hånd. De mennesker, som kun har nået en lavere udvikling, vil senere udvikles til en højere placering.

Jeg ser en virkelig og høj grad af skønhed overalt, hvor der gives udtryk for godheden, og hvor kærligheden beriger, forædler og forhøjer livet. Jeg finder den virkelige form for skønhed, hvor dyden giver menneskelivet værdighed og beherskelse af instinkterne og derved bidrager til harmoni og effektivitet, hvor det gælder menneskelige forbindelser.

Jeg finder spor af den værdifulde skønhed overalt, hvor menneskelig intelligens er aktiv i brugen af sine kvalifikationer og anvendelsen af midler til at overvinde uvidenhed, fattigdom, lidelser og sygdom og af naturen som et middel til udvikling af menneskehedens sjæl.

Jeg har ingen krav, men kun nogle få ønsker, og disse er ønskerne om sundhed, fred, lykke, rigdom og åndelig fremgang blandt alle folkeslag i alle lande.

Jeg prædiker ikke for nogen, men jeg taler til mig selv. Jeg skriver ikke for at undervise, men for at konstatere fakta. Jeg forsøger ikke på at overbevise andre, men at eliminere de ødelæggende elementer i tænkningen og i den levemåde, der karakteriserer en normal menneskehed i udvikling, som opnår fremgang mere gennem forsøg og fejltagelser end ved gennemtænkt tankegang og ved oplysning.

Jeg arbejder ikke med noget personligt formål i sigte, men for Guds ære og menneskehedens lykke og velfærd. Jeg arbejder for Guds velsignede børn under solen, ledt af en vilje, som ikke er min egen, men Hans og med kræfter, som ikke tilhører mig men den altskabende, guddommelige bevidsthed, som er Hans.

Det individuelle menneske tjener menneskeheden bedst også, når det tænker gode tanker, opretholder virkelige følelser, ikke hader nogen eller noget, tager del i nyttigt arbejde, ønsker universal velfærd, beder, mediterer og tager del i den guddommelige kærlighed hos den fuldkomne Gud.

Intet i mig har nogensinde reageret på den anerkendelse, der er blevet mig til del på grund af de værker, der er udkommet af mig, thi al den anerkendelse tilhører den usynlige og dog tilstedeværende besidder og behersker af mine kræfter.

Da alt mit arbejde, min væremåde og min livsstil er min rolige og altoverskyggende tilbedelse af guddommeligheden, som lever, bevæger sig og taler — så har jeg aldrig ønsket, og ønsker heller ikke nu, at blive kendt, end ikke af de personer, med hvem jeg lever nærmest.

Jeg behøver ingenting: thi den altbesvarende, helt vidunderlige altvidende guddommelighed er banken med min uudtømmelige rigdom, min forsvarsarmé, som aldrig rammer fejl og mine utrættelige og fuldtproduktive fabrikker af liv, lys og kærlighed.

Livets glæder, samfundets og civilisationens glæder tiltrækker mig ikke, har ingen værdi for mig; for jeg lever i de stadige og i sig selv opretholdende ekstaser opstået

af bevidstheden om det guddommelige i dynamisk virke og selvudfoldelse.

Alligevel anbefaler jeg på det varmeste livets glæder, samfundets og civilisationens glæder til dem, som endnu ikke har fundet de glæder, ved hvilke jeg lever; og jeg føler mig også draget til at gøre nogle af dem opmærksom på, at deres glæder virkeliggøres ved en baggrundsbevidsthed om Guds tilstedeværelse. Jeg hviler i en sjæls lykke, som har viet sig til Guds visdom og i et hjertes lykke, som har forankret sig i den altopsluggende kærlighed til den altoverskyggende elskede.

Jeg får også glæder gennem æstetiske følelser, kunstnerisk værdsættelse, filosofisk forståelse og åndelig intuition.

Den tanke at skulle være en leder, er fuldstændig fremmed for min natur. Jeg føler mig selv som en beredt tjener af menneskeheden, en som søger den fred, den kraft og den glæde, som udspringer fra selvkontrol og voksende mo-

ralsk renhed, samt af det kendskab og den oplysning, som opnås gennem kulturel og intellektuel udvikling og fuldkommengørelse af de altvælsignende guddommelige kræfter, som er resultatet af åndelig udvikling og erfaring.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDA'S LEVEN
IN ZIJN EIGEN WOORDEN

Reinheid is de ziel van mijn kracht. Waarheid is de bron van mijn macht.

God is mijn leven en zonder Hem ben ik niets. Zijn bewustzijn is mijn licht. Zijn alles instandhoudende en alles voortbrengende schoonheid is mijn vreugde. Gebed is mijn adem en meditatie is het brood mijns levens.

De gehele mensheid is mijn familie. De krachten der natuur zijn mijn vrienden. De Godheid in U allen is onderwerp van mijn verering.

Het is heel moeilijk, bijna onmogelijk voor mij, tussen heiligen en zondaars een onderscheid te maken of de mensheid kunstmatig in twee groepen — goeden en kwaden — te klasseren. Voor mij bestaan er op aarde slechts beminnelijke kinderen Gods, waarvan enkelen zich dichter bij, anderen zich iets verder af bevinden van Gods alles louterende en kracht schenkende tegenwoordigheid.

Het aardse leven doet zich aan mij kennen als een school, waarin sommigen hogere, anderen lagere klassen doorlopen; doch allen worden gelijkelijk geliefd, geëerd en aan niemand wordt de helpende hand onthouden.

Ook de leerlingen der lagere klassen zullen op zekere dag naar hogere bevorderd worden.

Overal waar het goede zich kenbaar maakt, overal waar liefde het leven verrijkt, veredelt en verheft zie ik werkelijke en grote schoonheid. Al waar deugd het menselijk leven waardigheid verleent en macht over de natuurlijke instincten krijgt, waar zij bijdraagt tot grotere harmonie en doeltreffendheid bij sociale betrekkingen, daar tref ik de essentiële vorm van schoonheid aan.

Waar menselijke intelligentie actief is en tot middelen en wegen komt teneinde onwetendheid, armoede, lijden en ziekte te niet te doen en aldus de psychische vooruitgang van het mensdom te bevorderen, daar toont ware schoonheid haar gelaat.

Ik koester geen verlangens, doch slechts enkele wensen heb ik, en die hebben betrekking op de gezondheid, de vrede, het geluk, de voorspoed en de geestelijke ontwikkeling van alle mensen in alle landen. Ik predik tot niemand, maar spreek slechts tot mijzelf. Ik schrijf niet teneinde anderen te beleren, doch om feiten aan te tonen. Ook tracht ik niemand in verstandelijke zin te overtuigen, doch veeleer zou ik tot het uitschakelen der disharmonische elementen in denken en leven willen bijdragen, welke de ontwikkeling kenmerken van een mensheid, die eerder door beproevingen en fouten dan door geoefend verstand en verlichting tot vooruitgang komt.

Ik werk niet ten gunste van een of ander persoonlijk belang of visie, doch ter ere van God en voor het welzijn, het geluk en de verlichting der mensheid. Ik werk voor de gezegende kinderen Gods onder de zon en word daarbij door een wil geleid, die niet de mijne is doch de Zijne, puttende uit krachtbronnen die niet uit mij, doch uit het alles scheppende Goddelijke bewustzijn voortkomen.

Ook dienen wij de mensheid het beste, wanneer wij goede gedachten koesteren, door edele gevoelens bezielde zijn, niemand en niets haten, nuttige arbeid verrichten, universeel welzijn toewensen en wanneer wij bidden, mediteren en in geestelijke liefde met de levende tegenwoordigheid van God, die geheel en al volmaakt is, in verbinding staan.

Niets in mij heeft ooit gereageerd op de een of andere vorm van erkenning, die aan mijn verrichtingen werd verleend; want al zulke waardering komt slechts toe aan Hem, die de bezitter en beheerser van mijn krachten is.

Aangezien al mijn werk en geheel mijn levensweg en leefwijze zwijgende, alles inhoudende aanbidding zijn van de levende, handelende, zich aan mij mededelende Godheid, heb ik nooit gewenst en zal ik ook nooit wensen te worden gekend, zelfs niet door de allernaasten die met mij leven.

Ik heb niets van node, want de aan alles gehoor gevende, volkomen wonderbaarlijke, alwetende Godheid is

de bank van mijn onuitputtelijk vermogen, mijn verdedigingsleger waardoor ik onfeilbare bescherming geniet en mijn duurzame, voortdurend productieve industriewerkplaats van leven, liefde en licht.

De verstrooiingen van het dagelijks leven, de genoegens van gezelschap en de ontspanningsmogelijkheden die onze civilisatie te bieden heeft hebben voor mij geen aantrekkingskracht noch enige waarde; want ik leef in de onophoudelijke, zichzelf instandhoudende extase van het hoogste bewustzijn, waarin het Goddelijke zich in al zijn dynamische activiteit openbaart. Nochtans wil ik degenen, die mijn vreugden nog niet hebben gevonden, de vreugden van het leven en de genoegens door gezellige omgang of door andere vormen van tijdverdrijf van harte aanbevelen. En ook voel ik de neiging, er enkelen van hen opmerkzaam op te maken, dat door de achtergrond van het bewustzijn der Goddelijke tegenwoordigheid hun geneugten een zekerder grondslag en een blijvend karakter verkrijgen. Ik bevind mij in de diepe verrukking waartoe een gemoed in staat stelt,

dat met Gods wijsheid is samengevoegd en in al die vreugden welke een hart kent, dat in de alles in zich opnemende liefde voor de hoogste Beminde geborgen is. Voorts schep ik vreugde in aesthetische ontvanke-lijkheid, in kunstzinnige uitingen, alsook in filosofische gevolgtrekkingen en geestelijke ingevingen.

Het denkbeeld, een leidende positie in te nemen is mij geheel en al vreemd. Ik weet mijzelf een willig dienaar ener mensheid, die de vrede, de kracht en de vreugde nastreeft die door zelfcontrôle en steeds toenemende morele zuiverheid kunnen worden verkregen; die op zoek is naar kennis en verlichting die zich doen vinden door hogere culturele waarden, intellectuele vooruitgang en vervolmaking; en die door een sterk verlangen naar de almachtige krachten van het Goddelijke wordt bezielde, die uit hogere geestelijke ontwikkeling en ervaringen voort-spruiten.

SWAMI OMKARANANDA

SWAMI OMKARANANDA ELU
TA ENDA SÖNADES

Puhtus on mu jõu hing. Töde on mu jõu allikas.

Jumal on mu elu ja Temata ei ole ma midagi.

Tema teadvus on mu valgus. Tema kõike-hõlmav ja kõike-loov ilu on mu rөөm.

Palvus on mu hingus ja meditatsioon mu elu leib.

Kogu inimkond on mu perekond. Loodusejõud on mu sõbrad.

Jumalus teis kõigis on mu austuse esemeks.

Mul on väga raske, peaaegu võimatu, teha vahet pühade ja patuste vahel või jagada inimkonda kunstlikult hahte rühma -- headeks ja kurjadeks. Minu jaoks on maa peal olemas ainult armastusväärsed jumalalapsed, ühed lähemal, teised veidi kaugemal Jumala kõike-puhastavast ja jõuduandvast juuresolemisest.

Elu näib mulle koolina, kus ühed on kõrgemas, teised -- madalamas klassis; kõiki aga armastatakse ja austatakse võrdselt ja kellelegi ei keelduta pakkumast abistavat kätt.

Ka madalamate klasside õpilased saavutavad ühel päeval kõrgema astme.

Kus ikka headus väljendust leiab, kus ikka armastus elu rikastab, ülastab ja ülendab, näen ma tõelist ja suurt ilu.

Kus voorus inimese elu ümbritseb väärikusega;

kus ta saavutab võimu üle loodussikkude tungide;

kus ta annab ühiskondlikkudele suhetele kooskõla ja tublidust, tunnen ma ilu olulist vormi.

Kus on tegev inimese intelligents ja ta avastab vahendeid ja teid, et rumalust, vaesust, kannatust ja haigust võita ja seeläbi inimkonna hingelist arengut edutada, seal tuleb nähtavale ehtne ilu pale.

Mul ei ole mingeid soove, arvatud välja mõningad vähesed, mis puudutavad tervist, rahu, õnne ja kõigi maade kõikide inimeste vaimset arengut.

Ma ei jutlusta kellelegi, vaid räägin iseendale.

Ma ei kirjuta, et õpetada, vaid et nentida tõsiasju.

Ma ei püüa kedagi veenda mõistusepäraste põhjendustega, vaid sooviksin meeeldi välja lülitada mõtlemise ebakõlalisi elemente, millised esinevad iseloomulikkude tunnustena arenevas inimkonnas, kes teeb edusamme pigemini katsumiste ja vigade kaudu kui treenitud mõistuse ja valgustusega.

Ma ei tegutse oma isiklike sihtide pärast, vaid Jumala auks ja inimkonna heakäekäiguks, õnneks ja valgustuseks. Ma töötan Jumala õnnistatud laste heaks päikese all, juhitud ühest tahtest, mis ei ole minu, vaid Tema, ja toidetud jõuallikast, mis ei kuulu mulle, vaid kõikeloovale jumalikele teadvusele.

Ka teenime me inimkonda kõige paremini, kui meil on head mõtted ja üllad tunded, kui me kedagi ega midagi ei põlga, kasuliku tööd teeme, üldist heaolu soovime, kui palume, mediteerime ning end seome vaimlises armastuses kõigetäiuslise Jumala elava juuresolemisega.

Milleski ei taotle ma kunagi tunnustust, mida ma pean enda tööks, sest kõik kiitus kuulub mu jõudude omanikule ja valitsejale.

Kogu mu töö, mu elutee ja eluviis on elava, teovõimsa, mulle avalduva jumalaluse vaikne kõikehõlmav palvelus.

Kunagi ei ole ma soovinud ega soovi tulevikuski tunnustust saada ka mitte kõige lähemalt, minuga koos elavalt inimeselt.

Ma ei vaje midagi, sest kõigile küsimusile vastav, kõige-imelisem, kõike-teadja jumalus on mu ammutamata

rikkuse asupaigaks, mu kaitseväeks, mis pakub vääramatut tuge, ja üle aegade ulatuvaks elu, armastuse ja valguse töökojaks.

Elu, seltskonna ja tsivilisatsiooni mönu ei evi minu jaoks mingit tõmbejõudu ja väärtust, sest ma elan püsivalt isenesest saabus teadvuse ekstaasis, mis väljendub dünaamilises tegevuses.

Aga ma soovitan meeleldi elu või seltskonna mönu neile, kes ei ole jõudnud veel leida neid rõõmusid, milles mina elan.

Teistele võin ma usaldada töösiasja, et lõpuperspektiivis esinev Jumala ligioleku tunnetus teeb iga rõõmu suureks ning kadumatuks.

Ma elan hinge öndsuses, mis on kihlatud Jumala tarkusega, ning südamerõõmus, mis on sündinud kõikeabsorbeerivas armatuses kõige kallima vastu.

Rõõmu kingib mulle ka esteetiline tunne, kunstiline väärtus, filosoofiline tunnetus ja vaimline andumus.

Ettekujutus, olla juht on mulle üsna võõras.

Tunnen end olema kuuleka teenijana inimkonnale, kes püüab rahu, jõu ja rõõmu poole, mille aluseks on endakontroll ja kõlbeline puhtus; kes jänuneb teadmiste ja valgustuse järele, mida saavutatakse seesmise kultuuri ja intellektuaalse arengu läbi; ja kellel on palavaim soov saada kõikeõnnistavaid jumalikke jõude, mis tulenevad vaimsest arengust ja kogemusest.

SWAMI OMKARANANDA

LI VIVE DE
SWAMI OMKARANANDA
IN SU PROPRI PAROLES

Li puritá es li ánim de mi fortie. Li veritá es li fonte de mi potentie. Deo es mi vive e extra de il yo non ha existentie. Su conscientie es mi luce. Su omni-subtenent e omni-creant bellitá constitue mi joya. Li prega es mi hala e meditation forma li pane de mi vive. Li tot homanité es mi familie. Li forties del natura es mi amicos. Li divinitá in vu omnes es li objecte de mi adoration. It es tre desfacil, presc impossibil por me, diferenciar o distincter inter santes e peccatores, o de classificar in un maniere artificial li homanité in du gruppes: in homes bon e homes mal. Por me existe solmen amabil infantes de Deo sur terra, quelcunes proxim, altres un poc distant del omni-purificant e omnipotent presentie de Deo.

Li vive homan sur terra monstrat se a me sempre quam un scol, in quel quelcunes es in classes superior e altres in classes inferior; ma omnes deve esser amat e honorat in li sam maniere e a nequí on deve refutar li

manu de servicie. Anc li scoleros del classes inferior va trovar se un die in classes superior.

Yo vide real e grand bellitá u sempre expresse se bonitá e u sempre amore inricha, innobla e exalta li vive. Yo trova li form essential del bellitá u sempre li vertú circumdá li vive homan con dignitá, u it dómina li natura instinctiv e u it contribue a harmonie e efficientie in li relationes homan.

Yo trova li facie del valorosi bellitá partú u inteligentie homan es activ in li usa del habilitás e in li decovriton de vias e medies por conquistar ignorantie, povritá, dolore, maladie, natura, quam mesura del progresses del ánim del homanité.

Yo non ha alcun demandas, ma solmen poc desires, por sanitá, pace, felicitá, prosperitá e por li mental developament de omni homes in omni landes.

Yo predica a nequi, ma yo parla a me self. Yo non scri por instructor, ma por constatar factes. Yo non

prova convicter altres per motives de rason, ma per eliminar li elementes discordant in li pensas e li vive, queles caracteriza li normal natura del homanité crescent quel progresse plu mult per li metode de provas e erras, vice per ordinari rason e illumination.

Yo non acte in vise de un scope personal, ma por li glorie de Deo e li bene, felicitá e avigilitá mental del homanité. Yo labora por li benedit infantes de Deo sub li sole, movet de un vole quel non es li mi, ma li su, e nutrit ex fontes queles non apartene a me, ma al omni-creativ conscientie divin, quel es li su.

Anc li singul hom servi maxim bon al homanité, si il pensa bon pensas, intertene nobli sentimentes, odia nequi e nequo, ingagea se in labor util, desira benessere universal, si il prega, medita e uni se in divin amore con li vivent omni-presentie del omni-perfecte Deo.

Nequo in me responde alquande a alcun form de apreciacion expresset a alcun ovre emanet de me; nam omne ti apreciacion apartene al

invisibil e tamen discernibil possessor e gubernator de mi forties. Proque omni mi labor, li via e maniere de vive es mi silent e omni-inclusiv adoration del Deité vivent, movent e parlant, — Yo nequande desirat e nequande va desirar, esser conosset, mem non del persones vivent con me maxim vicin.

Yo besona nequo: nam li omni-respondent, omni-miraculosi, omni-savente Deité es li bank de mi inexhaustibil fortune, mi armé defensiv e un infallibil protection e mi omni-productiv ateliere de vive, de amor e de luce, quel sta súper li témpor.

Li joyas del vive, del societé e del civilisation ha null attraction e null valor por me; nam yo vive in perpetui e self-subtenent extases del conscientie del Divinité, in dinamic action e self-expression. Tamen yo recomanda cordialmen li plesuras del vive, del societé, del civilisation a omni tis queles non ancor ha trovat li plesuras in queles yo vive; in plu, yo anc senti li beson traer li attention de quelcunes de les al facte, que lor plesuras deveni

secur e durabil quande illi es fundat sur li conscientie del presentie de Deo.

Yo habita in li delicias de un mente reunít con li sagiesse de Deo, e con li joyas de un cordie quel logia in li omni-absorptent amore por li suprem amate. Plesures aporta me anc estetic sensibilitás, artistic appreciation, filosofic perceptiones, spiritual intuitiones.

Li idé esser un ductor es totalmen foren a mi natura. Yo considera me quam voluntari servitor de un homanité quel sercha li pace, fortie e joya venient del selfcontrol e crescent puritá moral, li saventie e li illumination, queles es ganiat del cultura, developament intelectual, perfection e li omni-benedient forties divin, resultant del evolution spiritual e del experientie.

Swami Omkarananda

LA VIVO DE
SWAMI OMKARANANDA
LAŬ LIAJ PROPRAJ VORTOJ

La pureco estas la amo de mia povo. La vero estas la fonto de mia forto. Dio estas mia vivo kaj krom Li mi havas nenian ekzistadon. Lia konscio estas mia lumo. Lia ĉionsubtenanta kaj ĉionkreanta beleco kaŭzas mian ĝojon. La preĝo estas mia spiro kaj la meditado estas la pano de mia vivo.

La tuta homaro estas mia familio. La fortoj de la naturo estas miaj amikoj. La Dieco en vi ĉiuj estas la kaŭzo de mia adoro.

Estas tre malfacile aŭ preskaŭ ne eble por mi, fari diferencon inter sanktuloj kaj pekuloj, aŭ partigi la homaron en du grupojn — bonaj kaj malbonaj — . Por mi ekzistas nur amindaj Diaj infanoj sur la tero, la unuj proksime, la aliaj pli malproksime de la ĉionklariganta kaj ĉionebliganta estanteco de Dio.

La homa vivo sur la tero ĉiam montriĝis kiel lernejo, en kiu kelkaj

estas en pli altaj kaj kelkaj en pli malaltaj klasoj, sed ĉiuj devus esti amataj kaj honorigataj en la sama maniero, kaj al neniu la helpanta mano devus esti barita. Ankaŭ la lernantoj de la pli malaltaj klasoj troviĝos iun tagon sur la supraj ŝtupoj.

Ĉie, kie esprimiĝas boneco kaj ĉie kie amo riĉigas, nobligas kaj altigas la vivon, mi ekvidas veran kaj grandan belecon. Kie la virto ĉirkaŭas la vivon de la homo per digno, kie ĝi akiras la estrecon pri la volupta naturo, kaj kie ĝi kontribuas al harmonio kaj sperto en la homaj rilatoj, mi sentas la esencan formon de la beleco. Kie homa inteligenteco aktivas, kie ĝi aplikas lertecon kaj ekkonas rimedojn kaj vojojn por majstri nescion, malriĉecon, suferojn, malsanojn kaj naturajn kondiĉojn, por akceli per tio la moralan progreson, mi ekvidas la vizaĝon de vera beleco.

Krom kelkaj malmultaj deziroj mi ne havas aspirojn. Miaj deziroj rilatas al saneco, paco, feliĉo, bonfarto kaj al la spirita evoluo de

la homoj en ĉiuj landoj. Mi predikas al neniuj, sed alparolas min mem. Mi ne skribas por instrui, sed por konstati faktojn. Mi ne povas konvinki la aliajn per kaŭzoj de racio, sed ŝatus elimini la disharmoniajn elementojn en la pensado kaj vivo karakterizantaj la meznombrojn estojn de la evoluanta homaro, kiu pli facile progresas per provado kaj eraroj, ol per disciplina racio kaj eklumiĝo.

Mi ne laboras, intencante personan celon, sed por la homaro de Dio, la bonfarto, feliĉo kaj spirita ekvekiĝo de la homaro. Mi laboras por la benitaj infanoj de Dio sub la suno, inspiritaj de volo, kiu ne estas la mia, sed Lia, kaj kiuj estas nutritaj el fontoj de forto, ne apartenantaj al mi, sed al la ĉionkreanta Dia konscio.

La unuopa homo plej bone servas al la homaro, se li pensas bone, flegas noblajn sentojn, malamas neniun kaj nenion, profundigas en utila laboro, deziras ĝeneralan bonfarton, meditas, preĝas kaj en spirita amo kuniĝas kun la vivanta estanteco de la perfekta Dio.

Nenio en mi reagis al laŭdoj pro verkoj aŭ agoj, kiujn mi faris, ĉar ĉiuj tiaj laŭdoj apartenas al la nevidebla kaj tamen perceptebla posedanto kaj reganto de miaj fortoj.

Ĉar mia tuta laboro, miaj vivovojoj kaj vivmaniero estas silenta universala adorado de la vivanta, moviĝanta kaj parolanta Dieco, mi neniam deziras aŭ dezirus esti ekkonata, eĉ ne de mia plej proksime vivanta homo.

Mi nenion bezonas, ĉar la ĉionrespondanta, mirakla kaj ĉionscianta Dio estas la banko de mia neelĉerpebla riĉaĵo. Li estas mia defenda armeo, kiu garantias al mi neerareblan protekton; Li estas mia transtempa kaj ĉionkreanta laborejo de la vivo, amo kaj lumo.

La ĝojo de vivo, societo kaj civilizacio estas neniam allogoj por mi, ĉar mi vivas en la daŭra, sin mem subtenanta ekstazo de la Dia konscio, sin esprimanta per dinamika agado. Tamen, mi volonte rekomendas elkore la ĝojon de vivo kaj societo al ĉiuj, kiuj ne jam trovis la ĝojon en kiu mi vivas.

Malgraŭ tio mi sentas la taskon, kelkajn el vi atentigi al la fakto, ke ĉiu ĝojo fariĝas granda kaj eterna, se la percepto de la Dia estanteco plenigas la konscion. Mi vivas en anima beateco kuniĝanta kun la saĝeco de Dio kaj en ĝojego de koro, kiu estas protektita en amego al la plej multe amato.

Ĝojon mi ankaŭ trovas en estetika sentemo, per arta komprenemo, filozofiaj ekkonoj kaj spiritaj inspiroj.

La imago esti gvidanto estas al mi tute fremda. Mi ekkonas min volema servanto de homaro strebanta al paco, forto kaj ĝojo devenantaj de memkontrolado kaj morala pureco; de homaro sopiranta al scio kaj eklumiĝo, akirita per internaj kulturo kaj intelekta evoluo, havantaj la sopiregon al perfekteco kaj ĉionbenantaj Diaj fortoj. Tio estas la sekvo de spiritaj evoluo kaj sperto.

SWAMI OMKARANANDA